کتابخانه موزه ملی ملک و مرکز اسناد تاریخی
تاسیس ۱۳۴۲ هجری شمسی

موزه و کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تاسیس ۱۳۲۲ هجری شمسی

الحمد لله الحکیم المعبود المشعر بالازلیة والابد والمتعزز بالکرم والجود والبر وزالوجود لبروز یوم الورود جاعل جیوب
من جیوب حب المحبوب معموره نکجات بمخلوق مترشح حیاض العلم ریاض المرتاضین من جداول الشهود ومرسل صواعق نجوم الهج علی
نجوم المنکرین کالبروق والرعود باعث النبی الکریم شد الله والسدد وحد الحدود ورد الاجامره والترند عن روی الطرق

والقصود الی المقبل من طلق ممدود وفاخذ لاهل بیته مناهل المواثیق والعهود وتشهد ان لا آله الا الله وحده لا شریک له
شهادة یرتقی بها اعلی درجات الصعود مع المقربین والشهود فی مشهد یوم موعود وصلی الله علی صاحب المقام
المحمود الکمل من تادب بالهجود وافضل من تجنب جنوبهم عن المضاجع الرقود محمد محمد النار ذات الوقود

وعلی سعد السعود والکوکب المسعود سمی ربه الودود وعلی الغالب علی الجوشن والسجود وعلی الهجوم الهادیه والاقطاب سماء الهیه
بلا زوال ولا رکود الائمة الاجلة المعصومین المامورین تارة بالقیام وتارة بالصعود الطائفین العاکفین الراکع السجود
صلوة تصفی مرآتی قلوبنا عن غبار التعصب الجحود وتعصمنا من کید کل لجوج وحسود یصیرها فی بطونهم

والجلود وابتعوا فی هذه لعنته ویوم القیمة بئس الرفد المرفود من الخالفین الکفرة الغجرة العهود الاضلین من المضاری والهود
وسلم تسلیما کثیرا واما بعد برلواسح ارواح زاکیه وصفایح اذهان صافیه ارباب الباب یسکارد کینه کثیر الجرم قلیل الطاعه عدیم البضاعه مسکین ابن محمد مومن محمد رضا

الامامی المدرس وفقه الله تعالی لمراضیه واحسن الیه فی مستقبل حاله الحکامی ماضیه که چون عمده ارکان ایمان معرفت حجج
تبارک وتعالی وانبیا واوصیا لاسیما ائمه هدی سلام الله علیهم است که رخوض در خوض حلاوت آثار واخبار ایشان
حاصل گردد وهریک را علاحده نامی ونشانی ومولد ومکانی وتاریخ وزمانی وصلوات وعبادات وشغلی وشانی است

که دریافت همه آنها بتتبع کتب بسیار دشوار است چون این حقیر بضاعت موسوم بخزاین الانوار در اظهار فضل ائمه اطهار
صلوات الله علیهم اجمعین تصنیف نمودم در مطاوی تالیف آن را مستقصای کتب اطلاع کلی بر خزویات آثار اینها نامدار واطوار
احمد مختار از ائمه اطهار علیهم السلام بهر سایندهٔ هر یک را دیده جاخود ازان کتاب مستطاب بیطلبی تمام دست داده ومجلد اول آن بنظر کیمیا اثر

کامنان کریاس سده کردون اساس نواب کامیاب مالک قاب شهنشاه خلافت مآب که طغرای طومار دولت ونصفت
بنام نامیش موشح وسجل مناشیر باهر الشویر شوکت باسم سامیشان موشح است حامی حوزهٔ اسلام وماحی عبده اصنام
راقع رایات عدل احسان وقامع الویه ظلم وطغیان بسجه طوایف امم ومتحرملوک عرب وعجم شغله ودوده الا المودة فی القربی

ومزدک دیده والحد نویدبصره من یشاء اورنگ آرای خواقین کامکار ومملکت پیرای شهنشهان تاج بخش تاجدار دیانتخای
که ترا دوش غمام انعام حاشی بهجت اقرای بهارستان وصل وجمال است نهواداری که نسایم الطاف حاشی
خالیه سای دماغ امانی وامال ظل الله فی العالمین وقهرمان الماء والطین قبلهٔ ارباب دین مرکز دور مدار کرا ثر عدل است

ملک وملکرا قرار فرفریدون کجا شوکت وشانش کجا دریدبیضا سحامی نشود آشکار پایه قدرش بود مایه جاه وجلال
سایه شانش یکی بهست سایه پروردگار درپی چوکان حکم چون فلک چنبر چرخ طبیل ونهار بهرستان کفر تیغ وی آتش نشان
بهر گلستان دین خنجر وی آبدار کوهر بحر کرم مطرح احسان چویم صدر سریر امم فخر اولی الافخار صبح برد پیشکش برج اسد از حمل

بره سیر فلک پیش رهش بنده وار کان کفش در سخا موجه برآرد چو بحر تیغ پرانجوهرش دم زند از وفا کهف الثقلین وصیا المرتضی
والمعز بن ملاذ الخلق فی السخا فاتحین شاه سلطان حسین الصفوی بهادرخان لازالت اعناق السلاطین بیایه خاضعه وجباه بتحافین
تبرا به اعتابه واصفه رسیده بعد از تخلیص آن به پیرایه استحسان حقیر امور دخلاع فاخره آفتاب شعاع ورقم مفاخرت شیم ودر السطاع فرمودند

ذرا بنوفت نیز حسب الاشاره بعضی از خاصان آن درگاه که پرچم رایت فتح آیه انهم لمنصورون آتی است درشان او وکوکبه موکبان جذنا
لهم الغالبون نمونه ایست از اوجیات فرمان واشرازهٔ اوراق تا فتحنا لک فتحا مبینا وشاهنشا بلمند پرواز اوج ورفعنا مکانا علیا

وفضایل وکرامات وآبا واتهات تولد ووفات وشهور وسنوات واولاد وزوجات وخواتیم وبرکات ومعقل ومکنه ووفات وتواریخ
ولادات واشغال ومهمات رساله علیحده منموده باسلوب تقویم درطی جداول ذکر کردیم تا ملخص حال هریک در جداول مختص ماه
بدون تصفح کتب بادی الرای نظر درآید وهرروز که تولد یکی از انبیا واوصیا وحج یا وفات یکی از اشقیا در آن واقع برای اشغال ومهمات

خود بتعیین وعکس آن ازاعکس دانند باختلاف وجهتین معنون شاشیم آز ابجد اولی چند ومعنی اسما حسنی اعداد وخواص آنها بمحل
احوال شاهیر انبیا ومحشم شد بجداول دیگر در ذکر سیر وسنن خاتم اصفیا وتعداد ایام ولیالی متبرکه واعیاد وشهور وسنین بلاد مشهوره
زمین ومعرفه قبله وحشیارات وبعضی از فلکیات واختلاجات اعضا ودعیه وصلوات اودیه سفر ودکر خلفاء خاصه سپس موقوف

ائمه هدی وحصر مذاهب وملتها به بیست کی مذکور وموشح است در فهرست این صحیفه جهان نما که اسحق کتابی شد قرة العین همکنانها بچرخ
بکل چینی خ جدول این باغ قامت خم ودامن بکمر سیجو داست کلزار ارام بارخ خوبان که چینش ماه شب عیلست خطوش سنبل وحیرخ
هم صرصر عادست عیدو اکلماتش هم بحر محجان توجبات خلود است برساحت هر صفحه زجدول سین سرچشمه جود است وان شهد سهود است

در هر ورق از درج کهر چند بساطی هر کنج وی از گنج دو صد مایه جوداست هر خانه بی زینت دین ذات عماداست در لغت
دین قد الفناش عمود است وموسوم بهاشیم این نسخه مبارکه را بنام نامی که عدد حروفش ماده تاریخ تالیف آن است

یعنی جنات الخلود المعمور من خلاق النور وبالله التوکل فی کل الامور

الجدول الأول في معرفة الأسماء الحسنى ومعانيها وخواصها واعدادها

الله	الرحمن	الملك	القدوس
السلام	المؤمن	المهيمن	العزيز
الجبار	المتكبر	الخالق	البارئ
المصور	الغفار	القهار	الوهاب
الرزاق	الفتاح	العليم	القابض
الباسط	الخافض	الرافع	المعز
المذل	السميع	البصير	الحكم
العدل	اللطيف	الخبير	الحليم
العظيم	الغفور	الشكور	العلي
الكبير	الحفيظ	المقيت	الحسيب
الجليل	الكريم	الرقيب	المجيب
الواسع	الحكيم	الودود	المجيد
الباعث	الشهيد	الحق	الوكيل
القوي	المتين	الولي	الحميد
المحصي	المبدئ	المعيد	المحيي
المميت	الحي	القيوم	الواجد
الماجد	الواحد	الصمد	القادر
المقتدر	المقدم	المؤخر	الأول
الآخر	الظاهر	الباطن	الوالي
المتعالي	البر	التواب	المنتقم
العفو	الرؤف	مالك الملك	ذو الجلال والإكرام
المقسط	الجامع	الغني	المغني
المانع	الضار	النافع	النور
الهادي	البديع	الباقي	الوارث
الرشيد	الصبور		

اسم ذات است مجمع همه صفات کمال که من حیث الاستحقاق سزاوار پرستش جمیع خلایق است پس لفظ جلاله بر او دلالت کند بطریق شمول و آنرا لفظ جلاله گویند یا اسماء حسنی همه لفظ شود و گویا اسماء حسنی همه لفظ جلاله شد و آنرا لفظ جلاله گویند یا اسم اعظم گویند و معنی در حشد ذی ورفعت آنماله والاست یعنی بعد و عبادت زوال و اصل آله ولاه است بمعنی تحیر و شیفتگی بودن پناه دادن و در امان دادن و در اصل لاه بوده حرف تعریف متصل بوی شده و آنرا الف لام عظمت گویند و معنی در حشد ذی عدد کشش همدان منصوب دانش است چنانچه بعضی گویند اسماء حسنی نزدیک بصد است و مشهور ترین آنها نزد همه اسلامیان نود و نه است و آنرا اسم اعظم گویند زیرا هر موحدی هزاران کوشش دارد که هر یک از آن اسماء را بداند و بر معانی آن واقف گردد و بدرجه قبول رسد و بهشت برین یابد و در حدیث صحیح آمده که هر که نود و نه اسم از اسماء حسنی

الجدول الثانی فی معرفة تتمة اسماء الحسنی و معانیها و خواصها و اعدادها

الله

و معنی دارد آنکه دارای همه کمالات باشد و آن که مستجمع جمیع صفات کمال باشد و آن که مستحق عبادت باشد و آن که مرجع همه خلق باشد در حوائج و مهمات و آن که مألوه همه باشد و آن که معبود همه باشد و آن که مقصود همه باشد و آن که مطلوب همه باشد و آن که مدعو همه باشد در وقت شدائد و آن که ملجأ همه باشد در وقت اضطرار و آن که مفزع همه باشد در وقت فزع و آن که مستغاث همه باشد در وقت استغاثه و آن که مرغوب الیه همه باشد در وقت رغبت و آن که مرهوب منه همه باشد در وقت رهبت و آن که مستعان همه باشد در وقت استعانت و آن که متوکل علیه همه باشد در وقت توکل و آن که مفوض الیه همه باشد در وقت تفویض و آن که مسئول همه باشد در وقت سؤال و آن که مرجو همه باشد در وقت رجا و آن که مخشی همه باشد در وقت خشیت و آن که مهیب همه باشد در وقت مهابت و آن که محبوب همه باشد در وقت محبت و آن که معشوق همه باشد در وقت عشق و آن که مشتاق الیه همه باشد در وقت اشتیاق و آن که مذکور همه باشد در وقت ذکر و آن که مشکور همه باشد در وقت شکر و آن که مطاع همه باشد در وقت طاعت و آن که متبوع همه باشد در وقت اتباع و آن که مقصود همه باشد در وقت قصد و آن که مسجود همه باشد در وقت سجود و آن که معبود همه باشد در وقت عبادت و آن که مقبول همه باشد در وقت قبول و آن که مرجو همه باشد در وقت رجا و آن که مخشی همه باشد در وقت خشیت و آن که مهیب همه باشد در وقت مهابت و آن که محبوب همه باشد در وقت محبت و آن که معشوق همه باشد در وقت عشق و آن که مشتاق الیه همه باشد در وقت اشتیاق و آن که مذکور همه باشد در وقت ذکر و آن که مشکور همه باشد در وقت شکر و آن که مطاع همه باشد در وقت طاعت و آن که متبوع همه باشد در وقت اتباع و آن که مقصود همه باشد در وقت قصد و آن که مسجود همه باشد در وقت سجود و آن که معبود همه باشد در وقت عبادت و آن که مقبول همه باشد در وقت قبول

الرحمن

و معنی دارد آنکه رحمت او بر همه چیز محیط است و آن که رحمت او بر همه چیز سابق است و آن که رحمت او بر همه چیز غالب است و آن که رحمت او بر همه چیز واسع است و آن که رحمت او بر همه چیز شامل است و آن که رحمت او بر همه چیز کامل است و آن که رحمت او بر همه چیز دائم است و آن که رحمت او بر همه چیز ظاهر است و آن که رحمت او بر همه چیز باقی است و آن که رحمت او بر همه چیز ابدی است و آن که رحمت او بر همه چیز سرمدی است و آن که رحمت او بر همه چیز ازلی است و آن که رحمت او بر همه چیز قدیم است و آن که رحمت او بر همه چیز حادث است و آن که رحمت او بر همه چیز مخلوق است و آن که رحمت او بر همه چیز مرزوق است و آن که رحمت او بر همه چیز مرحوم است و آن که رحمت او بر همه چیز مغفور است و آن که رحمت او بر همه چیز مرضی است و آن که رحمت او بر همه چیز مقبول است و آن که رحمت او بر همه چیز مستجاب است و آن که رحمت او بر همه چیز مقضی است و آن که رحمت او بر همه چیز مقدر است و آن که رحمت او بر همه چیز مکتوب است و آن که رحمت او بر همه چیز مسطور است و آن که رحمت او بر همه چیز مشهود است و آن که رحمت او بر همه چیز معلوم است و آن که رحمت او بر همه چیز معدوم است و آن که رحمت او بر همه چیز موجود است و آن که رحمت او بر همه چیز مذکور است و آن که رحمت او بر همه چیز مشکور است و آن که رحمت او بر همه چیز مطاع است و آن که رحمت او بر همه چیز متبوع است و آن که رحمت او بر همه چیز مقصود است و آن که رحمت او بر همه چیز مسجود است و آن که رحمت او بر همه چیز معبود است و آن که رحمت او بر همه چیز مقبول است

الرحیم

و معنی دارد آنکه رحمت او بر همه چیز واصل است و آن که رحمت او بر همه چیز کامل است و آن که رحمت او بر همه چیز دائم است و آن که رحمت او بر همه چیز ظاهر است و آن که رحمت او بر همه چیز باقی است و آن که رحمت او بر همه چیز ابدی است و آن که رحمت او بر همه چیز سرمدی است و آن که رحمت او بر همه چیز ازلی است و آن که رحمت او بر همه چیز قدیم است و آن که رحمت او بر همه چیز حادث است و آن که رحمت او بر همه چیز مخلوق است و آن که رحمت او بر همه چیز مرزوق است و آن که رحمت او بر همه چیز مرحوم است و آن که رحمت او بر همه چیز مغفور است و آن که رحمت او بر همه چیز مرضی است و آن که رحمت او بر همه چیز مقبول است و آن که رحمت او بر همه چیز مستجاب است و آن که رحمت او بر همه چیز مقضی است و آن که رحمت او بر همه چیز مقدر است و آن که رحمت او بر همه چیز مکتوب است و آن که رحمت او بر همه چیز مسطور است و آن که رحمت او بر همه چیز مشهود است و آن که رحمت او بر همه چیز معلوم است و آن که رحمت او بر همه چیز معدوم است و آن که رحمت او بر همه چیز موجود است و آن که رحمت او بر همه چیز مذکور است و آن که رحمت او بر همه چیز مشکور است و آن که رحمت او بر همه چیز مطاع است و آن که رحمت او بر همه چیز متبوع است و آن که رحمت او بر همه چیز مقصود است و آن که رحمت او بر همه چیز مسجود است و آن که رحمت او بر همه چیز معبود است و آن که رحمت او بر همه چیز مقبول است

الملک

و معنی دارد آنکه او بر همه چیز قادر است و آن که او بر همه چیز قادر است و آن که او بر همه چیز قادر است و آن که

الجدول الثالث في معرفة باقي الأسماء الحسنى وذكر خواصها ومعانيها وأعدادها

المجيد	ومعنى مجيد دو معنى دارد اول بمعنى واسع الكرم است بسيار خلق را بهر كه نعمت خواهد مردم مجيد گويند ۲ كريم و عزيز است و سه قوله تعالى و قرآن مجيد و ما خذ از مجد و بزرگواري و احتمال دارد كه بمعنى ممجد باشد يعنى تعظيم و تكريم كرده شده و بسيار گفتن اين اسم نفاست از همه كه گفتها عدد ديگرش پنجاه و هفت عدد و سطش نوزده و صغيرش سه است گفتن آن با اسم مجيد موجب منور شدن قلب و افتن مجد و بزرگواري است	و بعضى نسخ ولى مذكور است و هر دو معنى صحيح است براى مؤمنان و مستولى قوت و كرام ايشان متفاوت بمعنى اولى متصف و شد چنانچه رسول خدا فرموده است الف الفى لم يكن بالتشكر من كلمت رسوله فعلى يولاه و كافى بمعنى قيم يقال شد كه قيم طفل را ولى گويند پس معنى حق تعالى مصلح كار و مشغول قيام بمهمات ايشان است و ودود بمعنى خلق مداومت و ميباشد عدد ديگرش شصت و سه و سطش سى و صغيرش ده است	الولي
المحيط	يعنى است اقدرت دارنده بر هر چيز خيرا صغير و كبير و قليل و جليل و حقير و كثير ساخط بر چيزى نقدر حاجت او و اين دو صفت و معنى است كه ذاتا قائم بوجوب باشد ۳ ساننده قوت هر چيزى كه محتاج بقوت باشد بر قدر روزى بودن چنانچه در اثر آن ستقيم شود بركاه بقلب نكاى آن قابل شويم براى توفيق نيكوكارى و دفع الوسلاس فرزنانه عدد ديگرش دويست و چهل و دو و سطش هست و دو و صغيرش چهار است	المحيط
الكريم	اسم فاعل از كرم يعنى نيكى است كه در اصل بر است كه نفك و دغام بار باشد يعنى نيكى كننده و بر نده كان خود بر وجه اعم و اتم و معنى ديگر ثناء و ثنا و راست آورنده است چنانچه گويند نعمت يمين فلان يعنى است شد قسم فلانى و معانى بر آن ستقيم شود بركاه بقلب نكاى آن قابل شويم براى توفيق نيكوكارى و دفع الوسلاس فرزنانه عدد ديگرش دويست و چهل و دو و سطش هست و دو و صغيرش چهار است	الكريم
الواسع	يعنى دارد غنا و الى دهنده بر سائل منعت بندگان و دفع فقر كننده از ايشان متقضى معنى است زيرا كه غنا رسعه گويند فلان بسطتى من معنى حد دارد است كه در مقدار خود چنانچه گويند فلان بسطتى من معنى مبالغه عظيم است در او سخا و تعالى جاه تو انائى و غير شاهى است بواى توسعه روزى مدام و تشش محترم است عدد ديگرش شصت و شش و سطش سيصد و صغيرش دو است	الواسع
الحكيم	دلالت كننده بر ارشاد و نمايند بر مراد خود بقول الهام و دلايل و اعلام و بنماى معنى آن برد و نوع ست اول آنى كه او لا ذات بدون توقف بخبرى بر خدا واجب و لازمه عدل و لطف است بحث و بر خلق و مباداى آن بر حياء خراست ۲ فاضله وقت حصل و قواى ان از قواى ظاهرى و باطنى بسنديده ترين نوع و همه و ميان حق باطل تعقل نمايد كان بان الهامها مانزل الكتب و رسال رسل كشف اسراء فايق از دلها گر فهم كنند و اين نوع را ادارت طرق كو ند ۲ دوم آنى كه موقوفست بر قابليت هر كس و بر خدا لازم افاضه آن بلكه تفضلى است هر كس خواهد كند بنماى آن بر سه نحو است ۱ هدايت عام و آن راه با كفن جميع مخلوقات بخلب نفع و دفع مضار ۲ هدايت خاص كه مختص بمؤمنان و عبارت از راه بردن ايشانست بمدرجات جنان ۳ هدايت اخص كه آن را خاص بخاص كو ند و مخصوص حضرت خاتم النبيين و آن نيز بر سه نوع است ۱ هدايت بسوى حق ۲ هدايت بحق و اين نوع را ايصال بمطلوب گو ند و هر جا اسناد ضلال و استحواذ داده شود باين نوع اخيرست و تصنيح اين مطلب از خزاين الانوار سيطى عظيم الرتبه مدت بايد نمود معرفت عدد ديگرش بيست و سه و سطش دو و صغيرش نزد و است	الحكيم
الكافي	بر دارنده بر ده خطا از روى امور متعلقه در تفصل مصرفت از دوس بضبط بن خواه او را دعوت كنند يا نكنند و بمعنى محوج آمده است پس بر طرف كننده حاجات از نايند بى سجان از ناز قدرت و بعد ۳ عشاء و نقاشه از ترديد يقين چنانچه امير المؤمنين جليه السلام فرمود لو كشف الغطا ما ازدوت يقينا حاجة زايل شدن غم و هم و فقر و بيمارى بديهاى كاشف الضرا بسيار يكو عدد ديگرش كنهزار و چهار صد و سى و دو و سطش كيصد و چهل و پنج و صغيرش كيست	الكافي
الوهاب	دو بسيار بخشنده و بسيار بخشش كننده و بسيار بخشايش كننده و بسيار بخشايش كننده و بسيار بخشاي

الجدول الرابع فی معرفة احوال الانبیاء المشهورین صلوات الله وسلامه علیهم اجمعین

آدم صفی الله	لقبش خلیفة الله وصفی الله ومدبح فطرت الله وکنیتش ابوالبشر وابو محمد عمرش بنفس خود سی و شش هزار و سی سال وروایات صحیح هزار سال از آنجا محمد صفت ساعت دهست هزار ماه جواز و دو سال بعد از خلقت او بروزی خلق شده بود در جمعه طرف عصر و داخل بهشت شده و نیز همچنین بیرون شده و قبل از هبوط بدو سال بعرفات هبوط کرده و بعد از هبوط بدو سال بعرفات توبه کرده و عاف صبر فاست ادم اهبطا در راع و از خوا سی و نیج زراع و دیگر روایتها در قدر قامت آن اول پیغمبر بلند بود و بهزار سر بسیج وغیره کردند قامت آن اول پیغمبر بلند بود و بضرورت و خوا بعد از و یکی از مانده و فوت شده و بهزار و دویست و سی و نیج زراع کرده

الجدول الخامس في معرفة نبذ من أحوال الأنبياء المشهورين صلوات الله عليهم أجمعين

حضرت الیاس

نام حضرت الیاس بن عابر بن ارفخشذ بن سام بن نوح است چون بهر رضی مسنی سبزه میرسند و بهر خوب خشکی که رسیدی سمی خضر شد و بر رضی او را الیاس می نامند و بالیاس مطیع است که مراد علما خداست و در سیاقها گاهی کم نان می آید پسر یاسین پادشاه بود او را زوجه بدختر اکرد نمود چند روز در خلوت ماند و با او نزدیکی کرد او حزن شدید یاد او دند نزدیک رفت بدرش خشم شد خانه زاجر او التش زد او غائب شد همه سیاحت میکند و الیام اسکندر رحیم چی او بود و در ظلمات و یاقوت فهمی داشت منور آن لشکر را براه میرد و در ظلمات بچشمه آب حیات رسید از و شاد شد و غسل نمود و خورد لهذا تا حال زنده است و سبز شدن چوبهای خشک از سبز شدن سدان و از تاثیرات حیات است و برخی گویند معجزه او است و دعای او الیاس سر اسین الیاس لا یصرف السوء الا الله الیاس لا یصرف السوء الا الله بسم الله ماشاء الله لا یسوق الخیر الا الله بسم الله ماشاء الله فایکون من یغنم فمن الله بسم الله ماشاء الله لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم بسم الله ماشاء الله وصلی الله علی محمد و آله الطیبین الطاهرین صبح سه بار و شام سه بار برای خلاصی از حرق و غرق و قحط در کلو از مؤمن خواند

حضرت الیاس

پسر خطوب عم حضرت الیاس است و برخی او را الیاس گویند و ظاهر آنست که الیاسی باشد و مسیح عزیزان نسل سوم معجزه اش راه رفتن بر روی آب و شفا دادن کور و پیسی زده کردن و مرده برقومی مبعوث شده گربت پرستیدند و باد شاه ظالم بانام بعل بود و زنان را بوده و ظلم میکردند و الحضرت عاکرد تقحط گرفتار شدند و بعد از توبه فرمزون زن پادشاه را دو بار مالک سلطنت سر بریدند و پادشاه جبابوشید تضرع کردند قحط را از آنقوم برطرف کرد برخی الخضر را ابن العجوز میگویند چه مادرش در پیری او را زاییده بود و مدت حیاتش معلوم نیست

حضرت الیسع

نام اصلش و مدتش پسر الیاس است و برخی او را الیسع گویند و ظاهر آنست که الیاسی باشد و در اورده میرد و مدتش پسر او را زنده کرد و بسیاری را شفا داد و بعد از توبه بنی اسرائیل را بود و دعای او الهی طالوت را دوست گلیمان عملی کن و در قرآن جالوت فرمود او را زنده کند حج حتی اسرائیل را بود و دعای

الجدول السادس فی معرفة بعض احوال خاتم النبیین محمد صلی الله علیه وآله وسلم

الجدول السادس فی معرفة بعض احوال خاتم النبیین وخیر المرسلین محمد المصطفی صلی الله علیه وآله

الجدول السابع في معرفة من احوال الامام الاول امير المؤمنين علي ابي طالب عليه السلام

بقية الجدول السابع في معرفة ما يتعلق بالامام الاول امير المؤمنين عليه السلام

الجدول الثامن في معرفة احوال السيدة فاطمة الزهراء صلوات الله عليها

اسماؤها		
القابها		
كناها		
امهاتها		
ابوها		
ازواجها		
اولادها		
خصائصها		
سنة ولادتها		
شهر ولادتها		
سنة وفاتها		
شهر وفاتها		
عمرها		
مكان وفاتها		
مكان قبرها		

بقیة الجدول الثامن في معرفة احوال السيدة فاطمة الزهراء صلوات الله سلامه عليها

اسماؤها		
القابها		
كناها		
امهاتها		
ابوها		
ازواجها		
اولادها		
خصائصها		
سنة ولادتها		
شهر ولادتها		
سنة وفاتها		
شهر وفاتها		
عمرها		
مكان وفاتها		
مكان قبرها		

الجدول التاسع في معرفة أحوال الإمام الثاني السبط الأول صلوات الله عليه

اسماؤه

حسن است یعنی نیکو و این نام را حق تعالی از نام خود که محسن است اشتقاق کرده و با محسن عطا نموده و در نزد خلقت نور محمدی صلی الله علیه و آله قبل از خلقت آدم و عالم بچهار هزار سال و دو ازده هزار سال قبل از خلقت آدم او را حسنا و اول عترت و دوازدهم رسول گفته اند و در لغت العترة ولد الرجل و عترة النبي اهل بيته الذين هم منه و هو منهم و عترة الرجل ايضا اصله الذي يرجع اليه في نسبه و عترة الرجل ايضا رهطه الادنون و عترة الرجل ايضا نسله و ذريته و عترة الرجل ايضا نفسه و ذاته و عترة الرجل ايضا ولده و ولد ولده و عترة الرجل ايضا اهله و ذوو قراب

الجدول العاشر فی معرفة احوال الامام الثالث فی السبط الثانی علیه السلام

اسامی — حسین است مصغر حسن بلفظ و معنا و محتمل او مونث از برادر و والد و صاحب و سفرچ از یک اصل و بیت خانجا در انساب خود فرمود و خوانده الله من خلوق یدعم الله علیه و آله و سلم و حسین را بقصد تفاؤل بدان نام کرد و گفت انا الفضل و انا ابن من خلقه فی الدار او لکنی غائر الفرس مروت است که اول نام حسن حمزه نام کرده بود و ندوانام حسین جعفر بن سول خدا صلی الله علیه و آله و سلم و حسین را بدو نام دیگر ایشان پیغمبر و ملایکه سماها بهما ایشان نام کردن که معنی حسن و حسین است و ایشان را بدو طاهر گردانیدند امام حسن از اول و اولاد امام حسین سروده می در کتب سماوی پس و پیل یعنی سوخت

القاب — شانزده لقب محقق و معنا و استعمال او مونوع از برادر و والد و صاحب سفرچ از یک اصل و بیت خانجا در انساب خود فرمود و خوانده الله من خلوق یدعم الله علیه و آله و سلم و حسین را بقصد تفاؤل بدان نام کرد و گفت انا الفضل و انا ابن من خلقه فی الدار او لکنی غائر الفرس مروت است که اول نام حسن حمزه نام کرده بود و ندوانام حسین جعفر بن سول خدا صلی

الجدول الحادی عشر فی معرفة آثار الامام الرابع والسبعین الرابع الرابع الساجد علیه صلوات الله الملک الماجد

اسامی شریف آنحضرت	علی ما حکاه ابو نعیم فی حلیته و ابن الصباغ فی الفصول المهمة و ابن شهر آشوب فی المناقب و ابن طلحة فی مطالب السئول و ابن الجوزی فی تذکرة الخواص و ابن خلکان فی وفیات الاعیان و ابن الاثیر فی اسد الغابة و ابن حجر فی الصواعق المحرقة و الشبلنجی فی نور الابصار و غیرهم علیه علی بن الحسین و زین العابدین و ذو الثفنات و السجاد و البکاء و الزکی و الامین و المتألّه و الوفی و الصدیق و الطیب و المقوم و الاوّاه و الرشید و الفاضل و الشاهد و الهادی و المهدی و المحدث و الحمید و الشافع و المشفع و الحجة و الحجاج و الحجیج و الحجیج و الحجی

الجدول الثانی عشر فی معرفة احوال الامام الخامس من الحبر المؤسس صلوات الله وسلامه علیه

اسامی — محمد است بمعنی زیاد بفضل حمد مبالغه و بکسر ان با تفضیل لفظ احمد از آن است که چون خدای میخواند کان خود را ستایش کند چنانچه حمید است هر امه آنحضرت حمد کرده شده تر از هر حسن یاد شده و چون خلایق ستایش خدا کنند آنحضرت حمد تر از همه باشد بمعنی کننده تر از همه چه او رب النوع منی ادم است و این نام افضل اسماء است پیروست که در قیامت حق تعالی عرشیان را امر کند که هر کس را که نام محمد باشد بحجاب دل بهشت کنند برای گرامیت این نام مبارک و نام دیگرش ترکیب سنا و سماء یعنی ارتفاع علوم

القاب — همشت لقب دارد اما قرالعلوم یعنی شکافنده علمها چه او از بقر بکسر و تشدید قاف بمعنی شکافتن است و شاکر العلوم یعنی پرورنده و زیاده علمها زیرا که او پرورنده علمها و مشهور کننده آن است و هادی چه او صابر بر جامع ۱۴ حامله که بعد این القاب دلالت بر کثرت علم و کمال آنحضرت دارد و مبشر بن القاب لقب آل است که هر کس بهم لقبش بن سهم باشد خالی از فضل و کرامت نیست باصافت تاء این لفظ شریف و منوط این است حدیث الکتنا منا بنی لهم الثناء عظیم اما باقر الکعلم لاهل الکتنی و حین من ابیه بالحاظ الامام حی قائم فی عصره العالم امین ناطق و من حاضر کوئی ملیح جهیم شایع و هذه بعض الفاضل

نسب — ابوجعفر است و پس از طاهر بعضی اخبار معلوم میگردد که قبل از آنکه امام جعفر صادق ع از آنحضرت بهم رسد آنحضرت کمی با این کنیه بوده است و عطوفیت و شفقت بحسین بحدی که در روز عاشورا که طفل امام میگذارد تا کر سیراب شده بکنی بابی فلان و کرد خود را شیدا مام فلان گفته و از آنحضرت سئوال کرده اند که آیا اکنی او لادا فانی اعرم بخافة الید علی ابنی یعنی طفلان خود را در کوچکی کنی گذاشته میکرد و انیز از خوف آنکه مبادا با بنا مهارت شود بنا میشود

مولد — ع در مدینه طیبه در خانه علی بن الحسین

وفات — روز جمعه و بقولی روز شنبه و بقولی روز دوشنبه در مدینه طیبه در خانه علی بن الحسین مسئول شده و آنحضرت را بعد از غسل و تکفین در پهلوی پدر بزرگوارش در کوشش است و قاعه در کوشش چپش کعبت و او را احمد نام کرد مسئول است که هر فرزندی که خدا عنایت کند اگر مذکر باشد محمد نام وی کنند و اگر مونث باشد فاطمه نام نهند و اگر خواهند بعد از هفت روز دیگر هر نامی که خواهند بکذارند

مدت عمر — پنجاه و هفت سال و بقولی پنجاه و شش سال و بقولی پنجاه و نه سال است ما از روی تحقیق از ضرب قول مختلفه در ۱۲ سال و لادت و فوت یا تزده صورت پنجاه و نه سال حاصل میشود که از ابر سیم بن ولید والی مدینه در میان طعام مسموم کرد او را و آنحضرت بعد از چند روز علت فرمود و بقولی هشام بن عبد الملک آنحضرت را مسموم کرد مسئول است که آنحضرت چه با عین تضرع و ذل شب خصوص دار ایام محمد باقر خود این کلمات را مکرر میفرمود اَمَرَّ تَنِی فَلَمْ اَتْمِرْ وَنَهَیْتَنِی فَلَمْ اَنْتَهِرْ فَهَا اَنَا ذَا عَبْدُکَ بَیْنَ یَدَیْکَ وَلَا اَعْتَذِرُ

اولاد — سال چهار و بقولی پنج و شش سال از حجرت در ایام سلطنت معاویه بود و بقولی زیرین معویه که نام مخدش لالت بر دینی شان و در دینا و حضرت دارد که اصل هوی الهوی مستی تالیدن است چنانچه نام محمد و علی اهل بیت دلالت بر عفت شان دارد پس از حقوق فرزند بوالدی آن است که نام نیک بر فرزند خود بگذارد بهترین نامها نام حکم و حکمه و خالد و خالده و صفوان و انکه گمان السام علیکم السلام نامیدن است نامیدن است و در حدیث صحیح نهی شده است و در حدیث دیگر آمده است ان النبی یرید ان ینهی عن اسمائهم یسمی بها صعص فلم یقهمها ثم الحکم والحکم و غلام

ازواج — نوفلی کسب علوم و دریافت معرفت مخصوص است بنوه سبل حسین با آنحضرت علیه السلام بسطریق اللهم انی اسئلک بحق و لیک علی الباقر و لیک علی الباقر و توسل الیه به ان تزدنی علما کثیرا نافعا و فهما کاملا و تقبلنا صادقا تظمین به فی مقعد صدق عندک فی جوار محمد و اهل بیته الطیبین الطاهرین یا ذا الجلال و الاکرام یا ارحم الراحمین یا رب العالمین امین

وفات — ع در مدینه طیبه و بقولی در شام و بقولی در حمیمه و بقولی در ابواء و بقولی در فرع و بقولی در عقیق و بقولی در بقیع و بقولی در ودان و بقولی در ینبع و بقولی در حاج و بقولی در حرة واقم و بقولی در حرة واقم و بقولی در حرة واقم و بقولی در حرة واقم

مدت عمر — پنجاه و هفت سال و بقولی پنجاه و شش سال و بقولی پنجاه و نه سال است ما از روی تحقیق از ضرب قول مختلفه در ۱۲ سال و لادت و فوت یا تزده صورت پنجاه و نه سال حاصل میشود که از ابر سیم بن ولید والی مدینه در میان طعام مسموم کرد او را و آنحضرت را بعد از چند روز علت فرمود و بقولی هشام بن عبد الملک آنحضرت را مسموم کرد مسئول است که آنحضرت چه با عین تضرع و ذل شب خصوص دار ایام محمد باقر خود این کلمات را مکرر میفرمود اَمَرَّ تَنِی فَلَمْ اَتْمِرْ وَنَهَیْتَنِی فَلَمْ اَنْتَهِرْ فَهَا اَنَا ذَا عَبْدُکَ بَیْنَ یَدَیْکَ وَلَا اَعْتَذِرُ

بقیة الجدول الثانی عشر فی معرفة احوال الامام الخامس من الحبر المؤسس صلوات الله وسلامه علیه

نقش نگین — الحمد لله حقیق بود و نقش آن علی بالله یعنی اسید من بحذست و بقولی العزة لله و بقولی ان لله بالغ و امره بود و نقش هر یک از این کلمات در نگین خود داشت

وصیت نامه — قوت و توسعه معیشت ست و بقول فعلبی نقش نگین آنحضرت حسبی بود که حسبی الله حسبی من و انیس الوحدة و بالوصی فی المنن یا محسن الحسین و نقش این کلمات در نگین موجب خلاصی از عقوبات دنیا و آخرت است و نیز از آنحضرت مروی است که هر نقش نقاشته آیة من کتاب الله عقرله و روایت نقش خاتم القاسم در یک نگینه

دعای وقت — اللهم ان کان لی عندک رضوان و ودة فاغفر لی و لمن یحبنی فیک و فی سبیلک و صل علی محمد و آله کما صلیت علی ابراهیم و آل ابراهیم انک حمید مجید و بارک علی محمد و آل محمد کما بارکت علی ابراهیم و آل ابراهیم انک حمید مجید و ارحم محمدا و آل محمد کما رحمت ابراهیم و آل ابراهیم انک حمید مجید اللهم صل علی محمد و آل محمد الطاهرین الاخیار المنتجبین و ارحم الاولین و الآخرین و اغفر لنا و لوالدینا و لجمیع المؤمنین و المؤمنات الاحیاء منهم و الاموات انک سمیع قریب مجیب الدعوات یا قاضی الحاجات یا کافی المهمات یا عالما بما فی الصدور یا ذا الجلال و الاکرام یا ارحم الراحمین و حاجتی بر آوردن و ذکر حاجت

صلوات — نماز آنحضرت

عدد ازواج و اولاد — بقولی چهار پسر و دو دختر و صحیح پنج پسر و دو دختر است و بقولی سه پسر و دو دختر حضرت امام جعفر صادق و عبد الله اعسی که هر دو از یک مادر بودند از ام فروه دختر قاسم بن محمد بن ابی بکر و عبد الله دیباج و اسحق و محمد و عبیدة که هر چهار از یک مادر بودند از ام حکیم دختر اسید بن المغیرة الثقفی و علی و عباس و ام سلمة که هر سه از یک مادر بودند از ام ولد و ام ابیها و ام فروه و رقیه که هر دو از یک مادر بودند از ام ولد

اسامی اولاد ذکور — سوای کنیزان خارجه از زن نکاحی داشت اول ام فروه دوم عبد الله سوم ابراهیم چهارم اسحق پنجم محمد ششم عبید الله هفتم علی هشتم عباس نهم جعفر صادق و عبد الله اعسی و بهمین سه پسر و از اینجا ظاهر شد ضعف قول جمعی که ام فروه را خواهر امام محمد باقر دانسته گفته اند که ام عبد الله و ام ابراهیم و آنحضرت دختر ام فروه بوده است اگر حسین بود باستی که ام فروه زوجه امام حسن مجتبی شده زیرا که ام عبد الله و ام ابراهیم محمد باقر و خواهر آنحضرت بودند چنانچه در حدول اولاد آنحضرت گفته شد و ام حکیم بنت اسید بن المغیرة و فضیلة و ام البنین و ام علی و ام عباس کنیزان علی بن ابی طالب ام ولد

زوجات — زنان آنحضرت

اسامی اولاد اناث — دختران آنحضرت

وفات اولاد — حال وفات آنحضرت

علت وفات — حال وفات آنحضرت

وفات ازواج — حال وفات آنحضرت

مدت ازواج — مدت زندگانی آنحضرت

اصحاب — اصحاب آنحضرت

حلیه — حلیه آنحضرت

قبر — قبر آنحضرت

مدت قبر — مدت زندگانی آنحضرت

وفات قاتل — حال وفات قاتل آنحضرت

سال چهار و بقولی پنج و بقولی شش از حجرت و بقولی نه سال از حجرت بمدینه آمد و بقولی در سال وفات امام حسن مجتبی ع و شصت سالگی بود دنیا را وداع کرد و بقولی آنحضرت در سال وفات شصت و سه سال داشت و بقولی شصت و هفت سال عمر کرد و بقولی هفتاد و سه سال و بقولی هفتاد و پنج سال و بقولی هفتاد و هفت سال و بقولی هشتاد و پنج سال و بقولی هشتاد و هفت سال و بقولی نود و پنج سال و بقولی نود و هفت سال و بقولی صد و پنج سال و بقولی صد و هفت سال

در قبرستان بقیع در جائی که ندیر زرگوارش مدفون بودند در قبه عباس بن عبد المطلب و مقولست که آنحضرت را بهمان قبری که پدر بزرگوارش در آنجا مدفون بودند دفن کردند بقبر علیحده و این معنی را ندانستند که موهم جنس است و شاید وجود مجوز نیست مگر آنکه کوئیم که این استثنی است یا آنکه مشی نشده باشد بلکه قدری از برای او از آن قبر حفر کرده باشند یا بعد از دفن مجوز باشد

مدت خلافت — مدت زندگانی آنحضرت

علت وفات — حال وفات آنحضرت

وفات قاتل — حال وفات قاتل آنحضرت

مدت ازواج — مدت زندگانی آنحضرت

اصحاب — اصحاب آنحضرت

حلیه — حلیه آنحضرت

قبر — قبر آنحضرت

مدت قبر — مدت زندگانی آنحضرت

وفات قاتل — حال وفات قاتل آنحضرت

نوزده سال و ده ماه و هشت روز بحکم آنکه از ضرب قول مختلفه در سال فوت حاصل میشود که از ابر سیم بن ولید والی مدینه در میان طعام مسموم کرد او را و آنحضرت را بعد از چند روز علت فرمود و بقولی هشام بن عبد الملک آنحضرت را مسموم کرد مسئول است که آنحضرت چه با عین تضرع و ذل شب خصوص دار ایام محمد باقر خود این کلمات را مکرر میفرمود اَمَرَّ تَنِی فَلَمْ اَتْمِرْ وَنَهَیْتَنِی فَلَمْ اَنْتَهِرْ فَهَا اَنَا ذَا عَبْدُکَ بَیْنَ یَدَیْکَ وَلَا اَعْتَذِرُ

الجدول الثالث عشر في معرفة احوال الامام الساس والعالم الكاظم الجبر الموصل عليه السلام

اسمی	جعفر است که دلالت میکند بر کثرت فیوضات و علوم غیر متناهی چه نهر جاری کثیر النفع را جعفر گویند و جمع آن جعافر است و جعفر نام نهر بهشت و بدین مناسبت اکثر علوم اهلبیت بتوسط از انجا باعث تزویج مذهب اثنی عشریه گردیده از آنحضرت فیضان نموده و خود دیگر در خصوص بی کمالی معاندان و کثرت فاده خود فرموده که ممنوعون القادة و نتبعون انهم اعظم یعنی طلب علم نزد ابی حنیفه و غیر او مرا ریک کوچک را میکند و مرا بر اصحاب که عبارت از آنحضرت است میکند زیاده	اصادق یعنی اکثر کوینده و مصدق گفتار او باور دارنده ضروریات دین بطریق اول و ورد اشتهر شده و آنچه گوینده محقق یعنی محیط استدلالی را نده و بهمین معنی است که در کرکت سعاد و امام وی بوده تم کاشف الحقایق یعنی ظاهر کوینده حقیقت شناسه راحم حسنی رقیق القلب و ترحم کننده بر بیچارگان ع فاضل یعنی دانشمند طاهره صابر یعنی صبر کننده در بلیات چنانچه خود فرموده که ما اهلبیت صبریم و منحمای صبر را میکشیم از برای شیعتی تا آن وقت در جنتی است در رحمت	الصادق
کنیتی	اول و عدد اولاد است ع آنحضرت را پسری بوده باین نام که امامی قبل از وی بوده و مدتی ربوده و او را عبد الله افطح گفته اند بعد از فوت آنحضرت دعوای امامت کرد اما محالی را نسبت بدو نبود افطح یا و مسوولیت با ابو ابراهیم پسر دیگر پسری دشت در نهایت جمال و کمال صوری و معنوی و مردم گمان میکردند که امامت با و میرسد و میرسد و حیات بدر فوت شد و تخصیص میکنای کرا در البقیع دفن کرده اند و گمان کنند که غایب شده باز جماعت اسمعیلیه او را امام دانسته اند و بعد از وی نزار پسر دیگرش را امام دانند	اللهم صل علی جعفر بن محمد الصادق و خازن العلم الذاعی الیک بالحق النور المبین اللهم فکما جعلته معدن کلماتک و وحیک و حافظ علیک ولسانا توحیدک و وفی امرک و مستحفظ دینک فصل علیه افضل ما صلیت علی احد من اصفیائک و حجج علی ائتک حمید مجید
اصحابی	مدرز رکوار شرش امام محمد باقر ع و مادرش ام محمد ستام المکناة بام فروه بنت قاسم بن محمد بن ابی بکر و از اینجا ظاهر شد ضعف قول کسی که ام فروه را مادر عبد الله و لده امام محمد باقر ع دانسته چه از اینصورت ام فروه عمه مادر امام جعفر صادق ع میشود و امام اسماعیل بن عبد الرحمن بن ابی بکر است لهذا امام جعفر صادق فرموده که ولدنی ابو بکر مرتین یعنی ابی بکر مرا در بار زائیده مراد آنکه ام فروه را آنحضرت از طرف پدر بجد میرسد و از طرف مادر بعبد الرحمن جد دیگر ابی بکر	یوم الاحد و بقولی یوم الاثنین هفته بیم شهر ربیع الاول که روز شرف عظیم البرکه و از جمله اعیاد ربعه است و در روز آنرا افضل بسیار و باروز بحال را اراست منقول شده در مدینه طیبه و در زمان خلافت عبد الملک بن مروان سنه ثلاث و ثمانین من الهجرة النبویه و بقول اصح در سال هشتاد م از هجرت که آنرا عام الجحاف می گفتند باعتبار محفظی	الباقر
ثقفی	در بیان احوال اشکال چون بدر عالیقدر خود بود الا انکه اندکی بارنگ و بلندتر و معتدل پوست و سخ روبروهای پیوسته و خال سیاه بر گونه راست و کردن بلند چون سرو و موی سر او از نور و مجاسن بسیار انبوه و بسیار شگفتنما بهای در شت سفید و میان دو دندان پیش کشاده و بحال پیش از فوت ترک سواک کرده بود و علت ریختن دندانها سیاه شدن مسواک و ما مش از مدتی بزمکی داشت و آن نشان ذکاوت و علم و نجابت است	
شمائلی	نوشتن او مانند روظایف طاعات و عبادات او بهمین و قربات و ترک محرمات منوط است توسل جستن با نحضرت علیه السلام بدینطریق که اللهم انی اسئلک بحق ولیک الصادق جعفر بن محمد المحقق الا اعنتنی به علی طاعتک و رضوانک و بلغتنی بهما ما ترضیک عنی انک قدیر	لیما بزید
ساعتی	در آنروز بعد از نماز صبح بقصد زیارت بقیع بیرون آمد و بسیار گریست و بسیار بگریه آورد و بعد از آن بمسجد رفت و بعد از نماز چاشت بخانه آمد و بعد از آن بمسجد رفت و بعد از نماز ظهر بخانه آمد و بعد از آن بمسجد رفت و بعد از نماز عصر بخانه آمد و بعد از آن بمسجد رفت و بعد از نماز مغرب بخانه آمد و بعد از آن بمسجد رفت و بعد از نماز عشا بخانه آمد و بعد از آن بمسجد رفت و بعد از نماز صبح بخانه آم

الجدول الرابع عشر في معرفة احوال الامام السابع العالم الباذل الزاهد عليه صلوات الملك الصانع

اسامی	صلوتی	اللهم صل على الامين المؤتمن موسى بن جعفر الوفي الطاهر الزكي التقي المبين المجتهد المحتسب انصارا على اداء ديك اللهم وكما بلغ عن اباءه ما استودع في امرك وظهرك وحمل على المحجة وكابد اهل العرق والشدة فيها كان الملجئ من جهال قومه رب فصل عليه افضل واكمل ما صليت على احد من اطاعك وتصدق لعباد انك انت غفور رحيم
القاب		اول كاظم يعني فرو برنده خشم حضرت موسى بن جعفر ع در كنيت او اختلاف است و مشهور آنست كه ابو ابراهيم بود و ابو علي نيز گفته اند و ابو اسماعيل و ابو الحسن نيز گفته اند و ابو ابراهيم صحيح تر است و ابو علي نادرست و ابو الحسن نيز نادرست و ابو اسماعيل نادرست و ابو ابراهيم صحيح تر است و ابو علي نادرست و ابو الحسن نيز نادرست
القابی		اول كاظم يعني فرو برنده خشم حضرت موسى بن جعفر ع در كنيت او اختلاف است و مشهور آنست كه ابو ابراهيم بود و ابو علي نيز گفته اند و ابو اسماعيل و ابو الحسن نيز نادرست
ولادت		روز يكشنبه هفتم ماه صفر در سال هفتصد و سي و هشتم از هجرت و بقولي هفتصد و سي و پنجم و بقولي هفتصد و سي و چهارم و بقولي هفتصد و سي و پنج و بقولي هفتصد و سي و شش و بقولي هفتصد و سي و هفت و بقولي هفتصد و سي و هشت و بقولي هفتصد و سي و نه و بقولي هفتصد و چهل و بقولي هفتصد و چهل و يك و بقولي هفتصد و چهل و دو و بقولي هفتصد و چهل و سه و بقولي هفتصد و چهل و چهار و بقولي هفتصد و چهل و پنج و بقولي هفتصد و چهل و شش و بقولي هفتصد و چهل و هفت و بقولي هفتصد و چهل و هشت و بقولي هفتصد و چهل و نه و بقولي هفتصد و پنجاه و بقولي هفتصد و پنجاه و يك و بقولي هفتصد و پنجاه و دو و بقولي هفتصد و پنجاه و سه و بقولي هفتصد و پنجاه و چهار و بقولي هفتصد و پنجاه و پنج و بقولي هفتصد و پنجاه و شش و بقولي هفتصد و پنجاه و هفت و بقولي هفتصد و پنجاه و هشت و بقولي هفتصد و پنجاه و نه و بقولي هفتصد و شصت و بقولي هفتصد و شصت و يك و بقولي هفتصد و شصت و دو و بقولي هفتصد و شصت و سه و بقولي هفتصد و شصت و چهار و بقولي هفتصد و شصت و پنج و بقولي هفتصد و شصت و شش و بقولي هفتصد و شصت و هفت و بقولي هفتصد و شصت و هشت و بقولي هفتصد و شصت و نه و بقولي هفتصد و هفتاد و بقولي هفتصد و هفتاد و يك و بقولي هفتصد و هفتاد و دو و بقولي هفتصد و هفتاد و سه و بقولي هفتصد و هفتاد و چهار و بقولي هفتصد و هفتاد و پنج و بقولي هفتصد و هفتاد و شش و بقولي هفتصد و هفتاد و هفت و بقولي هفتصد و هفتاد و هشت و بقولي هفتصد و هفتاد و نه و بقولي هفتصد و هشتاد و بقولي هفتصد و هشتاد و يك و بقولي هفتصد و هشتاد و دو و بقولي هفتصد و هشتاد و سه و بقولي هفتصد و هشتاد و چهار و بقولي هفتصد و هشتاد و پنج و بقولي هفتصد و هشتاد و شش و بقولي هفتصد و هشتاد و هفت و بقولي هفتصد و هشتاد و هشت و بقولي هفتصد و هشتاد و نه و بقولي هفتصد و نود و بقولي هفتصد و نود و يك و بقولي هفتصد و نود و دو و بقولي هفتصد و نود و سه و بقولي هفتصد و نود و چهار و بقولي هفتصد و نود و پنج و بقولي هفتصد و نود و شش و بقولي هفتصد و نود و هفت و بقولي هفتصد و نود و هشت و بقولي هفتصد و نود و نه و بقولي هفتصد و صد و بقولي هفتصد و صد و يك و بقولي هفتصد و صد و دو و بقولي هفتصد و صد و سه و بقولي هفتصد و صد و چهار و بقولي هفتصد و صد و پنج و بقولي هفتصد و صد و شش و بقولي هفتصد و صد و هفت و بقولي هفتصد و صد و هشت و بقولي هفتصد و صد و نه و بقولي هفتصد و صد و ده و بقولي هفتصد و صد و يازده و بقولي هفتصد و صد و دوازده و بقولي هفتصد و صد و سيزده و بقولي هفتصد و صد و چهارده و بقولي هفتصد و صد و پانزده و بقولي هفتصد و صد و شانزده و بقولي هفتصد و صد و هفده و بقولي هفتصد و صد و هجده و بقولي هفتصد و صد و نوزده و بقولي هفتصد و صد و بيست و بقولي هفتصد و صد و بيست و يك و بقولي هفتصد و صد و بيست و دو و بقولي هفتصد و صد و بيست و سه و بقولي هفتصد و صد و بيست و چهار و بقولي هفتصد و صد و بيست و پنج و بقولي هفتصد و صد و بيست و شش و بقولي هفتصد و صد و بيست و هفت و بقولي هفتصد و صد و بيست و هشت و بقولي هفتصد و صد و بيست و نه و بقولي هفتصد و صد و سي و بقولي هفتصد و صد و سي و يك و بقولي هفتصد و صد و سي و دو و بقولي هفتصد و صد و سي و سه و بقولي هفتصد و صد و سي و چهار و بقولي هفتصد و صد و سي و پنج و بقولي هفتصد و صد و سي و شش و بقولي هفتصد و صد و سي و هفت و بقولي هفتصد و صد و سي و هشت و بقولي هفتصد و صد و سي و نه و بقولي هفتصد و صد و چهل و بقولي هفتصد و صد و چهل و يك و بقولي هفتصد و صد و چهل و دو و بقولي هفتصد و صد و چهل و سه و بقولي هفتصد و صد و چهل و چهار و بقولي هفتصد و صد و چهل و پنج و بقولي هفتصد و صد و چهل و شش و بقولي هفتصد و صد و چهل و هفت و بقولي هفتصد و صد و چهل و هشت و بقولي هفتصد و صد و چهل و نه و بقولي هفتصد و صد و پنجاه و بقولي هفتصد و صد و پنجاه و يك و بقولي هفتصد و صد و پنجاه و دو و بقولي هفتصد و صد و پنجاه و سه و بقولي هفتصد و صد و پنجاه و چهار و بقولي هفتصد و صد و پنجاه و پنج و بقولي هفتصد و صد و پنجاه و شش و بقولي هفتصد و صد و پنجاه و هفت و بقولي هفتصد و صد و پنجاه و هشت و بقولي هفتصد و صد و پنجاه و نه و بقولي هفتصد و صد و شصت و بقولي هفتصد و صد و شصت و يك و بقولي هفتصد و صد و شصت و دو و بقولي هفتصد و صد و شصت و سه و بقولي هفتصد و صد و شصت و چهار و بقولي هفتصد و صد و شصت و پنج و بقولي هفتصد و صد و شصت و شش و بقولي هفتصد و صد و شصت و هفت و بقولي هفتصد و صد و شصت و هشت و بقولي هفتصد و صد و شصت و نه و بقولي هفتصد و صد و هفتاد و بقولي هفتصد و صد و هفتاد و يك و بقولي هفتصد و صد و هفتاد و دو و بقولي هفتصد و صد و هفتاد و سه و بقولي هفتصد و صد و هفتاد و چهار و بقولي هفتصد و صد و هفتاد و پنج و بقولي هفتصد و صد و هفتاد و شش و بقولي هفتصد و صد و هفتاد و هفت و بقولي هفتصد و صد و هفتاد و هشت و بقولي هفتصد و صد و هفتاد و نه و بقولي هفتصد و صد و هشتاد و بقولي هفتصد و صد و هشتاد و يك و بقولي هفتصد و صد و هشتاد و دو و بقولي هفتصد و صد و هشتاد و سه و بقولي هفتصد و صد و هشتاد و چهار و بقولي هفتصد و صد و هشتاد و پنج و بقولي هفتصد و صد و هشتاد و شش و بقولي هفتصد و صد و هشتاد و هفت و بقولي هفتصد و صد و هشتاد و هشت و بقولي هفتصد و صد و هشتاد و نه و بقولي هفتصد و صد و نود و بقولي هفتصد و صد و نود و يك و بقولي هفتصد و صد و نود و دو و بقولي هفتصد و صد و نود و سه و بقولي هفتصد و صد و نود و چهار و بقولي هفتصد و صد و نود و پنج و بقولي هفتصد و صد و نود و شش و بقولي هفتصد و صد و نود و هفت و بقولي هفتصد و صد و نود و هشت و بقولي هفتصد و صد و نود و نه و بقولي هفتصد و دويست و بقولي هفتصد و دويست و يك و بقولي هفتصد و دويست و دو و بقولي هفتصد و دويست و سه و بقولي هفتصد و دويست و چهار و بقولي هفتصد و دويست و پنج و بقولي هفتصد و دويست و شش و بقولي هفتصد و دويست و هفت و بقولي هفتصد و دويست و هشت و بقولي هفتصد و دويست و نه و بقولي هفتصد و سيصد و بقولي هفتصد و سيصد و يك و بقولي هفتصد و سيصد و دو و بقولي هفتصد و سيصد و سه و بقولي هفتصد و سيصد و چهار و بقولي هفتصد و سيصد و پنج و بقولي هفتصد و سيصد و شش و بقولي هفتصد و سيصد و هفت و بقولي هفتصد و سيصد و هشت و بقولي هفتصد و سيصد و نه و بقولي هفتصد و چهارصد و بقولي هفتصد و چهارصد و يك و بقولي هفتصد و چهارصد و دو و بقولي هفتصد و چهارصد و سه و بقولي هفتصد و چهارصد و چهار و بقولي هفتصد و چهارصد و پنج و بقولي هفتصد و چهارصد و شش و بقولي هفتصد و چهارصد و هفت و بقولي هفتصد و چهارصد و هشت و بقولي هفتصد و چهارصد و نه و بقولي هفتصد و پانصد و بقولي هفتصد و پانصد و يك و بقولي هفتصد و پانصد و دو و بقولي هفتصد و پانصد و سه و بقولي هفتصد و پانصد و چهار و بقولي هفتصد و پانصد و پنج و بقولي هفتصد و پانصد و شش و بقولي هفتصد و پانصد و هفت و بقولي هفتصد و پانصد و هشت و بقولي هفتصد و پانصد و نه و بقولي هفتصد و ششصد و بقولي هفتصد و ششصد و يك و بقولي هفتصد و ششصد و دو و بقولي هفتصد و ششصد و سه و بقولي هفتصد و ششصد و چهار و بقولي هفتصد و ششصد و پنج و بقولي هفتصد و ششصد و شش و بقولي هفتصد و ششصد و هفت و بقولي هفتصد و ششصد و هشت و بقولي هفتصد و ششصد و نه و بقولي هفتصد و هفتصد و بقولي هفتصد و هفتصد و يك و بقولي هفتصد و هفتصد و دو و بقولي هفتصد و هفتصد و سه و بقولي هفتصد و هفتصد و چهار و بقولي هفتصد و هفتصد و پنج و بقولي هفتصد و هفتصد و شش و بقولي هفتصد و هفتصد و هفت و بقولي هفتصد و هفتصد و هشت و بقولي هفتصد و هفتصد و نه و بقولي هفتصد و هشتصد و بقولي هفتصد و هشتصد و يك و بقولي هفتصد و هشتصد و دو و بقولي هفتصد و هشتصد و سه و بقولي هفتصد و هشتصد و چهار و بقولي هفتصد و هشتصد و پنج و بقولي هفتصد و هشتصد و شش و بقولي هفتصد و هشتصد و هفت و بقولي هفتصد و هشتصد و هشت و بقولي هفتصد و هشتصد و نه و بقولي هفتصد و نهصد و بقولي هفتصد و نهصد و يك و بقولي هفتصد و نهصد و دو و بقولي هفتصد و نهصد و سه و بقولي هفتصد و نهصد و چهار و بقولي هفتصد و نهصد و پنج و بقولي هفتصد و نهصد و شش و بقولي هفتصد و نهصد و هفت و بقولي هفتصد و نهصد و هشت و بقولي هفتصد و نهصد و نه و بقولي هفتصد و هزار و بقولي هفتصد و هزار و يك و بقولي هفتصد و هزار و دو و بقولي هفتصد و هزار و سه و بقولي هفتصد و هزار و چهار و بقولي هفتصد و هزار و پنج و بقولي هفتصد و هزار و شش و بقولي هفتصد و هزار و هفت و بقولي هفتصد و هزار و هشت و بقولي هفتصد و هزار و نه و بقولي هفتصد و دو هزار و بقولي هفتصد و دو هزار و يك و بقولي هفتصد و دو هزار و دو و بقولي هفتصد و دو هزار و سه و بقولي هفتصد و دو هزار و چهار و بقولي هفتصد و دو هزار و پنج و بقولي هفتصد و دو هزار و شش و بقولي هفتصد و دو هزار و هفت و بقولي هفتصد و دو هزار و هشت و بقولي هفتصد و دو هزار و نه و بقولي هفتصد و سه هزار و بقولي هفتصد و سه هزار و يك و بقولي هفتصد و سه هزار و دو و بقولي هفتصد و سه هزار و سه و بقولي هفتصد و سه هزار و چهار و بقولي هفتصد و سه هزار و پنج و بقولي هفتصد و سه هزار و شش و بقولي هفتصد و سه هزار و هفت و بقولي هفتصد و سه هزار و هشت و بقولي هفتصد و سه هزار و نه و بقولي هفتصد و چهار هزار و بقولي هفتصد و چهار هزار و يك و بقولي هفتصد و چهار هزار و دو و بقولي هفتصد و چهار هزار و سه و بقولي هفتصد و چهار هزار و چهار و بقولي هفتصد و چهار هزار و پنج و بقولي هفتصد و چهار هزار و شش و بقولي هفتصد و چهار هزار و هفت و بقولي هفتصد و چهار هزار و هشت و بقولي هفتصد و چهار هزار و نه و بقولي هفتصد و پنج هزار و بقولي هفتصد و پنج هزار و يك و بقولي هفتصد و پنج هزار و دو و بقولي هفتصد و پنج هزار و سه و بقولي هفتصد و پنج هزار و چهار و بقولي هفتصد و پنج هزار و پنج و بقولي هفتصد و پنج هزار و شش و بقولي هفتصد و پنج هزار و هفت و بقولي هفتصد و پنج هزار و هشت و بقولي هفتصد و پنج هزار و نه و بقولي هفتصد و شش هزار و بقولي هفتصد و شش هزار و يك و بقولي هفتصد و شش هزار و دو و بقولي هفتصد و شش هزار و سه و بقولي هفتصد و شش هزار و چهار و بقولي هفتصد و شش هزار و پنج و بقولي هفتصد و شش هزار و شش و بقولي هفتصد و شش هزار و هفت و بقولي هفتصد و شش هزار و هشت و بقولي هفتصد و شش هزار و نه و بقولي هفتصد و هفت هزار و بقولي هفتصد و هفت هزار و يك و بقولي هفتصد و هفت هزار و دو و بقولي هفتصد و هفت هزار و سه و بقولي هفتصد و هفت هزار و چهار و بقولي هفتصد و هفت هزار و پنج و بقولي هفتصد و هفت هزار و شش و بقولي هفتصد و هفت هزار و هفت و بقولي هفتصد و هفت هزار و هشت و بقولي هفتصد و هفت هزار و نه و بقولي هفتصد و هشت هزار و بقولي هفتصد و هشت هزار و يك و بقولي هفتصد و هشت هزار و دو و بقولي هفتصد و هشت هزار و سه و بقولي هفتصد و هشت هزار و چهار و بقولي هفتصد و هشت هزار و پنج و بقولي هفتصد و هشت هزار و شش و بقولي هفتصد و هشت هزار و هفت و بقولي هفتصد و هشت هزار و هشت و بقولي هفتصد و هشت هزار و نه و بقولي هفتصد و نه هزار و بقولي هفتصد و نه هزار و يك و بقولي هفتصد و نه هزار و دو و بقولي هفتصد و نه هزار و سه و بقولي هفتصد و نه هزار و چهار و بقولي هفتصد و نه هزار و پنج و بقولي هفتصد و نه هزار و شش و بقولي هفتصد و نه هزار و هفت و بقولي هفتصد و نه هزار و هشت و بقولي هفتصد و نه هزار و نه
ولادتی		
وفات		
وفاتی		
علت وفات		
مدت عمر		
مدفن		
مدفنی		
ازواج		
اولاد		
اولادی		
اخبار		
اخباری		
دعا		
دعای		
معجزات		
معجزه		
شفا		
شفایی		

الجدول الرابع عشر في معرفة احوال الامام السابع العالم الباذل الزاهد عليه صلوات الله وسلامه

اسامی	حسبی الله یعنی بس است مرا خدا و در فرو شش مال و در بخشش کلی بود و بقولی العزیز الله بود یعنی غلبه و قدرت حقیقت مختص است برای خدائی که حمد کرده شده است و بقولی این کلمات بود که کن فیکون الله علیه حدائه یعنی بود باش از غضب خط الهی بر حذر و بقولی انکسته الحضرت بعینه انکسته حضرت امیر المومنین علیه السلام بود الملک لله نقش ثلث
القاب	
القابی	
ولادت	
ولادتی	
وفات	
وفاتی	
علت وفات	
علتی وفات	
مدت عمر	
مدفن	
مدفنی	
ازواج	
اولاد	
اولادی	
اخبار	
اخباری	
دعا	
دعای	
معجزات	
معجزه	
شفا	
شفایی	

الجدول الخامس عشر في معرفة احوال الامام الثامن والولي الضامن المعصوم من الله المؤمن صلوات الله عليه

اسمی	علی است که نام مبارکش چون نام جد بزرگوارش مشتق از نام الهی است و در قاموس معنی آن «هر چه عالی و بلند باشد» و این نام مقدس در لالت بر علو شانش امتیاز انگیز است و در خبر است که در بهشت غرفه‌ای است که آنرا علی گویند و آن از مشهورات دانزده گانه و دانزده امام عالیمقام است و مراد از «منها» در حدیث چهارم امام است که نام شان علی است ۱ علی بن اسپطالب ۲ علی بن الحسین ۳ علی بن موسی الرضا ۴ علی المتقی ۵ علی النقی ۶ علی بن الحسن العسکری ۷ محمد	اللهم صل علی علی بن موسی الرضا الذی ارضیته وفضلته علی جمیع من خلقك اللهم وكما جعلته محمدا علی خلقك وقائما بامرك وناصرا لدینك وشاهدا علی عبادك وكما نصب لهم فی الدین والعلانیة ودعا الی سبیلك بالحكمة والموعظة الحسنة فصل علیه افضل ما صلیت علی احد من اولیائك وحجرك من خلقك انك حمید مجید
کنیت	ابو الحسن ثالث است نزد جمعی که امیر المؤمنین ابو الحسن مطلق گویند و سند آن احادیث العابد بن علیهما السلام را منظور نداشته‌اند چون امام موسی کاظم و حضرت امام علی رضا را ابو الحسن اول و امام رضا را ابو الحسن ثانی گویند و این کنیت حضرت کاظم و او داد چنانچه علی بن یقطین که پدر حضرت در رس بن نوشت ان فلانا ابنی سمیته باسمی وکنیته بکنیتی	
القاب	القاب شریفه متعدد است از جمله صدیقه است که این هر دو در لالت صریح دارند و از اطلاق الهی خوشنود خدا زدی کنند و از مخاطبات حضرت موسی بن جعفر ع که فرمود انت صدیقة شهیدة و از اطلاق مرتبه رضا مانند نرمرتبه تقوی ایمان و دستر خلاص اما فخر او بحدی که بعد از خدا و رسول و امیر المؤمنین و امام حسن و امام حسین کسی فرمود که توند ترو بهتر باشد و باین نام آنکه مواضع و مخالفت از او رضی الله عنه صادر و ظاهر شده و فی نفسه بسیار بلند و بالا و فائق بوده و بعد و رسالت و علو مقام و عصمت و طهارت از رذائل اخلاق و رجس و نجاست عیوب نقائص کمال است که در مدینه و بخت گرگان و طوس که در بلاد و مقابر و پس که در نیشابور و ترمذ و سرخس و در کتب سماویه ملقب بدین القاب است یعنی در مادر مانده از وطن	
مولد	مادر شریفش بعضی او را نامش ام البنین و بعضی نامش ام وهبی ازدی بود و بعضی نامش ام علی و بعضی نامش ام البنین و بعضی نامش ام وهبی ازدی بود

الجدول السادس عشر في معرفة احوال الامام التاسع النور الساطع صلوات الله القاهر عليه الملك

اسامی

محمد کنیه او ابو جعفر است چه نام پدرش جعفر است و نام مادرش سبیکه گویند نوبی است و گویند مغربی است و گویند اندلسی است و گویند از اهل قسطنطنیه است و گویند از اهل عمورية است و گویند از اهل ناحیه موریه است و گویند از اهل ناحیه رومیه است و گویند از اهل ناحیه نوبیه است و گویند از اهل ناحیه مدینه است و گویند از اهل ناحیه بصره است و گویند از اهل ناحیه مغرب است و گویند از اهل ناحیه اندلس است و گویند از اهل ناحیه مصر است و گویند از اهل ناحیه حبشه است و گویند از اهل ناحیه سوس است و گویند از اهل ناحیه سوسه است و گویند از اهل ناحیه سوسنه است و گویند از اهل ناحیه سوسیه است و گویند از اهل ناحیه سوسیه است و گویند از اهل ناحیه سوسی

الجدول السابع عشر فی معرفة احوال الامام العاشر قالی القاهر علیه صلوات الله الملک الباهر

اسمی	علی است که دالالت صریح بر ارتفاع شان و سمو مکان آنحضرت کند چه این لفظ فعیل صیغه مبالغه است از علو خواه از علو خواه در مراتب صوری و خواه در مراتب معنوی و هر دو علو با خود آنحضرت ثابت بودند زیرا که لفظ علی در لغت بمعنی رفیع و بلند است و این لفظ در اسماء حسنی الله تعالی نیز مذکور است و در حدیث معتبر سماوه بطول است یعنی یکی از نام صفات علی الخبر عرض افنی مذاریها اصله ثوب ثوابه صفات جلال ما اعتصل بایسیاها و لاحت بغیر جنابه یهوفها طفلا و کهلا فاسعفت مثانی المعانی فوق ما اهاله مثانی من قاصبه شهد له بانه لا یقرض و یه و جوزاله	انحضرت زاده لقب است مانند معنی ابی طیب متنبی و حلیب تنبی این هر دو ادبی نامند صاحب صحاح گوید نقیب عالم و منوکل فاضل این لقب آنحضرت مختص بود و دو آنحضرت بمعنی زیاده در اختصاص بین لقب منبوذ و کشیعیان از وصیت معهود که در جمعها این لقب را نکوهیده و اعراض از آن نمایند از راه تقیه زیرا که خلیفه نیز ملقب متوکل بود و از استماع این لقب احتمال ذهب باتحضرت داشت امام شهید ترین القاب آنحضرت لقب اول است که با هی آنحضرت ملقب شد عسکری بود بعلت آنکه خلیفه وقت او را بسکر کاه خود طلبیده بود یا فرزند شش هم و هر دو را عسکر بن گویند
تحتانی		
کنیتی	ابوالحسن الرابع و ابوالحسن الثالث بخصوصی که در جدول امام رضا علیه السلام گذشت این کنیت با عتبار آن است که نام جمعی از فرزندان او بوده علی نیک نام خاندان او بوده و مشهور بوده طبع آنحضرت بدیگست خانجه از تخصیص عدد نظم هم پدید حیان علی نهاج و افعال طبعی علی سیاق اوست هم شرف الوری بهم ولوا الانام علی الرشاد و بهم اکات الحکام قالت لسان المروء من خدم الفواد فکیف بعجوز عن فصل لسانها و قلب یحج هو الیقاق	اللهم صل علی علی بن محمد و حجی الا فضیلة و اتم الاصفیاء و تحاف عبد الدیان علی الخلائق اجمعین اللهم کما جعلته نورا لمتصبین به المؤمنین فلشر بالجزیل من نوالک الهنیء و العطاء الربیع و مدد باسبابک و ذکرنا ایاک و احمل حلالک و حرم حرامک و بکن ناصرا لعبیک و حزبک خاصع علیهم عبادک و امر بطاعتک و نهی عن معصیتک صل علیه افضل ما صلیت علی احد من اولیائک و ذریته اهل بیتک یا الله العالمین
تحتانی		
مشهوری		
لقبی		
صناعتی		
نسبی	پدر شش امام محمد تقی علیه السلام مادرش کیزی بود سوسن نام بقول اصح و بقولی سمانه و بقولی مارده و بقولی ریحانه و بقولی صقیل و بقولی حدیث و بقولی ماریه و بقولی صیقل و بقولی سلیل و بقولی حدیث و بقولی سکن و بقولی سوسن و بقولی سمانه و بقولی مارده و بقولی ریحانه و بقولی صقی

الجدول الثامن عشر في معرفة احوال الامام الحادي والعشرين صاحب العسكرين صلوات الله وسلامه عليه

انیسی

کتابی

کنیتی

تحیاتی

مولدی

ساعتی

منجمی

سلامی

نقشی

طیبی

اصحابی

ازواجی

اولادی

صلوتی

فاتحی

علمی

حجابی

وکلای

اختیاری

مدت امامتی

دعائی

بقیه الجدول الثامن عشر في معرفة احوال الامام الحادي عشر عليه الصلوة والسلام وفاتها اكرم التحيات

نقشی

اصحابی

ازواجی

اولادی

صلوتی

فاتحی

علمی

حجابی

وکلای

اختیاری

مدت امامتی

دعائی

الجدول التاسع عشر في معرفة احوال الامام الثاني عشر الحجة المنتظر عليه صلوات الله الملك الاكبر

اسمی	محمد است بسماه و لقبش شمار ماهین دامامون و حامل اسفار بحث و تحقیق و منتظر و قائم و حجت و صاحب الزمان و خاتم و مهدی و بقیة الله و صاحب العصر و الزمان و ناحیه مقدسه و صاحب السرداب و الاسم الذی یزید من تخرج دولته یا سیم اول و خاتم و سیم ثانی مفقت و ذال و امامات که مه قائم خواهد دال بن راز دامت الی یوم القیامه و لکنها ست و صاحب و سیم ثانی مفقت و ذال و امامات که مه قائم خواهد دال بن رآی و امین حه یم است شکل نوح و یحیی و اتحق یعقوب و حلو و مثلث اوه مذ زهابی و نام سیمش نام پیمبر و آدم راکرامات الهی و حضرت عیسی و دال و طا و دال و سین کودا و مذ زهابی و

الجدول العشرون فی معرفة اخلاق النبی وسننه المشترکة بین الائمة الاثنی عشر صلوات الله علیهم

اخلاق وی

سخن بسیار نگفتی مگر در جای که ناگزیر بودی و الفت میان مردم پدید آوردی و نفرت بردی و نیکو کردار را بستودی و زشت کردار را نکوهیدی و کرامی میداشت و بزرگ اقوام حاکم میکرد و ایشان را بر مردم بعضد و معونه بدی و زنی بجنبی نشستی و بوجه اشتوم نکردی و بعضی را بر بعضی فضیلت نهادی تا مفاضلت پدید نیاید و تفاضل نشود و بر مجلس او آواز بلند نکردندی و حرمتها فرو نگذاشتندی و عثرات مردم را پوشیدی و بر ایشان منت ننهادی و بر ایشان سخت نگرفتی و بر ایشان بیم ننهادی و بر ایشان بانگ نزدی و بر ایشان بشتاب نرفتی و بر ایشان بشتاب نرفتند

الجدول الحادی والعشرون فی معرفة بقیة الشهور والایام المتبرکة والاعیاد

ماه رجب

از ابتدا عرم در روز اول آن دعای زکریا مستجاب شد و در پنج آل عبا و نزول سکینه گریبان الموده الزدی فرزندی گرد که مانند امام حسن علیه السلام گرد دعن نقالی یحیی ابوی زاد و در روز پنجم آن امام موسی کاظم علیه السلام ولادت یافت و در پنجم آن موسی نجف بخاک یافت و در پنجم آن که روز ماه بود امام حسین علیه السلام گرد در

الجدول الثانی والعشرون فی معرفة ایام الشهور الفارسیة واحکام الرقوع والمنحوسات وسکز بلدوز

الیوم الاول اورمزد روز اول

مبارک و بسیار نیکست خلق شده است دران خواندن و بیع اوایام و دراین روز رشته نیکوست دران تزویج و بنا منازل و نشستن عمده و اختیار سفر و طلب حوایج و هرکس که دراول این روز بهمار شود ازاو بسبک شدن بخلاف آنست که ثقیل گردد و طفلی که دراین روز متولد گردد مرغبت پذیر باشد و عمارت کردن و بنا نهادن دراین روز بسیار مبارک و نیکو باشد

الیوم الثانی بهمن روز دویم

نیکوست از برای هرکونه حاجتی چون بیع و شری و عرس و بنا و جزو و هرکس دراین روز تزد سلطان رود مطلبش برآید و هرکه دراین روز کم شود زود بازآید

الیوم الثالث اردیبهشت روز سیم

رکوب سفر و بیرون رفتن بسوی جنگ و نشستن عمده نامه و هرکس دراین روز تولد یابد ترتیب پذیر باشد و گریخته دراین روز نیابد

الیوم الرابع شهریور روز چهارم

نیکوست از برای هرچیزی هرکه دراین روز متولد گردد مال وی در حجر نسبار شود ولیکن ظالم باشد و طلب علم و بیع و شری و قرض و استقراض و رکوب بحر دراین روز نیکوست و گریخته از این روز پیدا شود و مریض بری گردد و بر دایتی مولود طویل العمر و مشغوف بطلب علم باشد و در آخر عمر متمول گردد

الیوم الخامس مهر روز پنجم

نیکوست از برای هرچیزی هرکه دراین روز متولد گردد مال وی در حجر نسبار شود ولیکن ظالم باشد و طلب علم و بیع و شری و قرض و استقراض و رکوب بحر دراین روز نیکوست و گریخته از این روز پیدا شود و مریض بری گردد و بر دایتی مولود طویل العمر و مشغوف بطلب علم باشد و در آخر عمر متمول گردد

الیوم السادس آبان روز ششم

نیکوست از برای هرچیزی هرکه دراین روز متولد گردد مال وی در حجر نسبار شود ولیکن ظالم باشد و طلب علم و بیع و شری و قرض و استقراض و رکوب بحر دراین روز نیکوست و گریخته از این روز پیدا شود و مریض بری گردد و بر دایتی مولود طویل العمر و مشغوف بطلب علم باشد و در آخر عمر متمول گردد

الیوم السابع آذر روز هفتم

روز زشت و بد است و هرکه دراین روز متولد گردد بسیار بد باشد و بسیار بد رفتار و بد کردار و بد خلق و بد خو و بد دین و بد کیش و بد مذهب و بد اعتقاد و بد عاقبت و بد فرجام و بد انجام و بد سرانجام و بد سرشت و بد سرنوشت و بد سرگذشت و بد سرگذاشت و بد سرگذار و بد سرگذر و بد سرگذران و بد سرگذرنده و بد سرگذرنده و بد سرگذرنده

الجدول الثالث والعشرون فی ذکر اشیاء متفرقة یحتاج الیها کثیرا فی الاوقات

۱	۴	۷	۱۰	۱۳	۱۶	۱۹	۲۲	۲۵	۲۸	۳۱	۳۴
۲	۵	۸	۱۱	۱۴	۱۷	۲۰	۲۳	۲۶	۲۹	۳۲	۳۵
۳	۶	۹	۱۲	۱۵	۱۸	۲۱	۲۴	۲۷	۳۰	۳۳	۳۶

الباب الاول فی معرفة الشهور والایام

هر روزی که اراده شروع در عملی و عملی یا سفر نمائی مخور روز نوروز که شنبه تا آدینه روز دهم روز سی دوشنبه از طرح کنند هر چه ماند پس بعد عددی که نهشی تو دان عدد دار این سکل بدا کنند اگر دو دازده خانه اول که حدست ثابت شو الا بدو از نیز دو شنبه مع دو آن کار ماند که خیر و سعادت بیند و سوء مخالفت و در دو آن کار الخذ که ضرر بیند سکل این است

الباب الثانی فی معرفة الیوم والساعة

دوازده ماه بیند بر دست طال که سصد و شصت و چهار روز نامند و در حدیث آمده که سالی سصد و شصت روز بود و شش روز که صرف خلقت و بنا شده از آن روز بنیاد مفارقت فنا است نا نیز بیج نظر بطلیموس و بنای کشتاب که در بعضی از روج زیاده و نیمی و روز است جون دوازده ماه تمام شود پنج روز نا بهگام سکبار نیهان نقطه رسد تحریک خاصه خود که از مغرب کشر شد و این سال سصد و شصت و پنج روز و چهار ساعت و شمه و وقت و دوازده ثانیه است نا بنیاد بیج نظر ط

جدول بیست و چهارم در شناختن خط قبله از طول بلاد و عرض بلاد و طوالع بلاد و انحراف قبله بلاد و طول و نهای او

الجدول الاول من الباب الثالث عشر فی معرفة القبلة من طول البلاد و عرضها و طوالعها و انحراف قبلتها و طول و عرضها

خط القبلة	رأس القضی	ساری	طوس	غزنین	انطاکیه	کابل	حلوان	بیذوار	رے	همدان	بغداد	مدینه	جیلان	دیلم	قزوین	سلطانیه	قم	حمص	آمل
	خوارزم	مرو	نیشابور	خوی	مراغه	شوشتر	مداین	نصیبین	شهرزور	قابوس	شیراز	یزد	کاشان	دمشق	کوفه	فلسطین	سیرجان	موصل	سرخس
	گرمان	شاهی	باذکوبه	ابرقوه	خار	سمرقند	بخارا	جرجان	خانه	مکه	طالقان	عمان	نهاوند	تبریز	علانا	حلب	راس العین	رقه	دامغان
	سوس	آمل	ساری	طوس	غزنین	انطاکیه	کابل	حلوان	بیذوار	ری	جرات	سعدان	همدان	بغداد	مدینه	جیلان	دیلم	قزوین	سلطانیه	قم
	حمص	مرو	نیشابور	خوی	مراغه	شوشتر	مداین	نصیبین	دکده	شهرزور	قابوس	شیراز	یزد	کاشان	دمشق	کوفه	فلسطین	سیرجان	موصل	سرخس
	نج	گرمان	شاهی	باذکوبه	ابرقوه	خوار	سمرقند	بخارا	جرجان	خانه	مکه	طالقان	عمان	نهاوند	تبریز	علانا	حلب	راس العین	رحبة	دامغان
	سوس	حلوان	جیلان	شهرزور	خوی	مشهد رضا	نج	عمان	دینور	اهواز	ساوه	قطنطنیه	آمل	بیذوار	دیلم	مرو	مراغه	قابوس	گرمان	نهاوند
	ترست	خاشان	بروع	نج گرمان	ساری	رے	قزوین	نیشابور	شوشتر	شیراز	شاهی	سعد اعلی	جرجان	جبشه	بحرین	سوس	هرات	سلطانیه	مرغانه	قبل طوس
	یزد	کاشان	حجاز	بامارس	بصره	واسط	عزنین	سعدنه	قم	بیت المقدس	دجله	باذکوبه	ابرقوه	تبریز	راس العین	قبل ال	طبرستان	بابل	همدان	مکس
	من	ارزنگان	حلب	رحبه	انطاکیه	ملطینه	منبج	دمشق	طرابلس	من	مامارس سهل	اکره	دسکه	دبیل	منصوریه سند	لهاور	نهاوند	هرموز	سولستان	خانبالغ
	بجنوب	حمص	قنسرین	رومیه کرکی	طرطوس	قنطنطنیه	صور	قریه	عقدان	بخنوب	کشمیر	قلیف	سحا	قندار	بست	بست	بست	بست	بدخشان	
	جانب	بیت المقدس	اسکندریه	مصر	توسو	مدرج العبر	اقلیم العبر	قیروان	ماهیوت	جانب	بحرین	منج	خنق	کرمان	فاریاب	کاشغر	مرو	هرات	سجستان	کش
	سوس	آمل	ساری	طوس	غزنین	بابل	کابل	بیذوار	هرات	همدان	بغداد	جبلان	دیلم	قزوین	سلطانیه	قم	حمص	خوارزم	رومیه	اشهد النیل
	مرو	نیشابور	فرغانه	بیت المقدس	قزوین	خوے	شوشتر	قنطوس	دجله	مداین	نصیبین	دکده	شهد رضا	قابوس	شیراز	یزد	کاشان	قراشام	دمشق	
	مدینه حما	کوفه	فلسطین	بیرجان	اشبونه	موصل	سرخس	منج	کرمان	شاهی	باذکوبه	ابرقوه	ابهر	خوار	سمرقند	بخارا	جرجان	انکریت	طرطوس	انطعبه
	آذربیجان	سوس	آمل	ساری	طوس	غزنین	انطاکیه	کابل	حلوان	بیذوار	رے	هرات	همدان	بغداد	مدینه	جیلان	دیلم	قزوین	سلطانیه	قم
	موسم	حمص	خوارزم	رومیه	شهد النیل	مرو	نیشابور	فرغانه	بیت المقدس	قزاس	خوے	مراغه	شوشتر	قنطوس	مداین	نصیبین	شهد رضا	قابوس	شیراز	یزد	کاشان	دمشق
	کوفه	فلسطین	بیرجان	موصل	سرخس	منج	کرمان	شاهی	باذکوبه	ابرقوه	ابهر	خوار	سمرقند	بخارا	جرجان	طرطوس	انکریت	دکده	انطعبه	
	جبشه	مکه	بغداد	طبخه	خوخ	قزنات	اریحا	عمان	مدینه	قیروان	طرطوس	بست	اندلس	منج دجاج	دنکبار	مصر عتیبه	طرابلس	حمص	سوبحر	مابیه
	خط استوا	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۱	۲	۳	۴	۵	۶
	سد الحکمة	ثوبه	منبع	اسکندریه	حلب	خوارزم	فاریاب	فیروزکوه	خیروت	طایف	قدس جلیل	موصل	منج	طرز	کفه	عدن	خانه	دمشق	خوے	بحر ارم
	۷	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۱	۲	۳ بندقیه	۴	۵ بندقیه	۶	۷	۱	۲	۳	۴	۵
	کاشغر	فوه رسول الله	نصیبین	هرموز	اطلیک	تبریز	سمرقند	قراقوم	فاریاب	بلخار	سرخ پب	بحرین	کنجبه	قاذ الهند	سن مالخ	سلامسند	کیلاب	عانی عزب	اردبیل	ریزوانات
	۹ بندقیه	۷	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۱	۲	۳	۴	۵

بقیه جدول بیست و چهارم در شناختن قبله از بقایای طول بلاد و عرض بلاد و طوالع بلاد و انحراف قبله بلاد و طولانترین و نزدیکترین و اقلیمها

الجدول الثانی من الباب الثالث عشر فی معرفة القبلة من بقایا طول البلاد و عرضها و طوالعها و انحراف قبلتها و طولها و اقلیمها

خط القبلة	رأس الحمل	اصفهان	ماهسر	اهواز	حبشه	بصره	فومز	سوذکوفه	ساوه	بروع	قنطنطنیه	بحرین	واسط	طبرستان	طبریه	ترشیز	طبس	تون	قاین	بدخشان
		مجمند	کاشغر	خنق	هرموز	اردبیل	حمص	بست سنا	سیمند	بنجهیر کابل	کرمان	کنج کران	نصیبین سند	مولتان	فندبار	لهاور	کشمیر	بلد الملک	ارمینیة الروم	نجوان	سرخس ای
		اصطخر	کرمانشاه	جلفاذکان	استراباذ	الموت	سمنان	ولیجان	ارض عزب	سهراب	شهر ابیل	فرغانه	فراس	رومیه	رکده	دجله	نکربت	ابهر	طرطوس	دینور	بیهقان
		بسطام	مزبان	اصفهان	ماهسر	اهواز	حبشه	بصره	فومز	سوذکوفه	ساوه	بروع	قنطنطنیه	بحرین	واسط	طبرستان	طبریه	ترشیز	طبس	تون	قاین
		چشان	مجمند	کاشغر	خنق	هرموز	اردبیل	حمص	بست سنا	سیمند	بنجهیر کابل	کرمان	کنج کران	نصیبین سند	مولتان	فندبار	لهاور	کشمیر	ارمینیة الروم	نجوان	خوارزم
		سرخس رے	اصطخر	کرمانشاه	جلفاذکان	استراباذ	الموت	سمنان	ولیجان	ارض عزب	سهراب	شهر ابیل	فرغانه	فراس	رومیه	دجله	نکربت	ابهر	طرطوس	دینور	
		فراشهین	مداین	فراشام	ابهر	فاریاب	رحبة	قبل سابای	طبریه	انطاکیه	بغداد	حلبس	نصیبین	دمشق	خوار	ارض عزب	کجه	قوس	ترشیز	کابل	مدینه
		صران	دکده	مدینه حما	سمرقند	فاسدان	اسبیجاب	سوذکوفه	طبس	خوارزم	کوفه	بخارا	انطاکیه	دامغان	قومس	رومیه	فلسطین	جرجان	علانا	اسبطام	قاین
		سیرجان	طرطوس	حلب	مزبان	چشان	موصل	عانه	اصفهان	حجمند	سرخس	مکه	اهورد	کاشغر	طالقان	قومس	هرموز	اردبیل	خنق	مجمند	
		سمرقند	بخارا	حجمند	قومس	ترشیز	سرخس	ساگب	البالغ	بشابور	طوس	سبزوار	طراز	یزد	نطلیس	مراغه	سمن	طلیطله	سوس الاقصی	من	بهبهان جاین
		راه مهرز	اصفهان	دامغان	سمنان	خوارزم	استراباذ	بصره	کاشان	قم	شوشتر	ری	ساری	ساوه	بغداد	تنجکوان	الشمال	حرمی جمی	نوبه بطلیه	الشمال	سوشنات
		قزوین	ابهر	شهرزور	کوپا	لاسجان	همدان	شماخی	باذکوبه	بلخار	درنبد	بروع	اردبیل	تبریز	کوفه	سنرکای	عرف	رسدس	صعفر	عرف	سارویه
		عانه	مکه	طالقان	سجستان	عمان	نهاوند	تبریز	ارض عزب	علانا	حلب	ترمت	دینور	سحار	راس العین	رقه	کجه	میهان	دامغان	اسبطام	مزبان
		سنجار	همدان	اصفهان	مامارس	سهرلب طبرستان	اهواز	بصره	قبل ال	فوس	سوذکوفه	ساوه	بورع	قنطنطنیه	واسط	طبرستان	طبریه	قبل سابای	طبرستان		
		قاین	چشان	مجمند	کاشغر	خنق	ارد بیل	جمیص	بست سنا	سیمند	حمر کابل	مکران	کنج کران	منصوره	مولتان	فندبار	لهاور	کشمیر	ها	ها	ها
		مکه	عانه	طالقان	عمان	نهاوند	تبریز	ارض عزب	علانا	حلب	دینور		راس العین	رقه	کجه	بیهقان	دامغان	اسبطام	مزبان		
		سهرلب طبرستان	اهواز	جبشه	بصره	قبل ال	قبل ساری	فرس	سوذکوفه	ساوه	بروع	قنطنطنیه	بحرین	واسط	طبرستان	طبریه	ترشیز	طبس	تون	قاین	بدخشان
		مجمند	کاشغر	خنق	هرموز	اردبیل	جمیص	بست سنا	سیمند	خمر کابل	مکران	کنج کران	منصوره سند	مولتان	فندبار	لهاور	کشمیر	سجستان	سحار	قبل طوس	
		خانبالغ	حاکو حین	فوج سهد	کلوبادس	فروکاسان	اصاریه	قنطنطنیه	جین حین	منصوره سند	حلوان	قزوین	قوه	رکوزی چین	اصفهان	جلان	عمورية	ماکوی چین	یزد	ری	الخورنه
		۶	افلیون	۲	۳	۴	۵	۶	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۱	۲	۳	۴	۵	۶	
		ماهسر	کرمان	عسرستان	رومیه	قصران	وندبار	تمام حران	سوس	کنج کران	بدخشان	برذع	ارض عزب	کشمیر	فرغانه	شهر النیل	لاهور	بادکوبه	زابل	خان چین	مجمند
		۲	۳	۴	۵	۲	۳	۴	۵	۳	۴	۵	۳	۴	۵	۴	۵	۲	۳ قبل	۴ قبل	۵
		لهاور	کاخط کابل	میمند	طبریه	سوس	بابل	فلسطین	طالقان	عانه	همدان	مولتان	کابل	غزنین	تخریت	شوشتر	مرو	اکره	دبیل	جرجان	هرات
		۳	۴	۳	۴	۳	۴	۳	۴	۳	۴	۳	۴	۳	۴	۳	۴	۳	۳	۳	۴

الجدول الخامس والعشرون في معرفة مسافة ما بين البلاد المشهورة بالخط المستقيم من المنار الخ الفرسخ

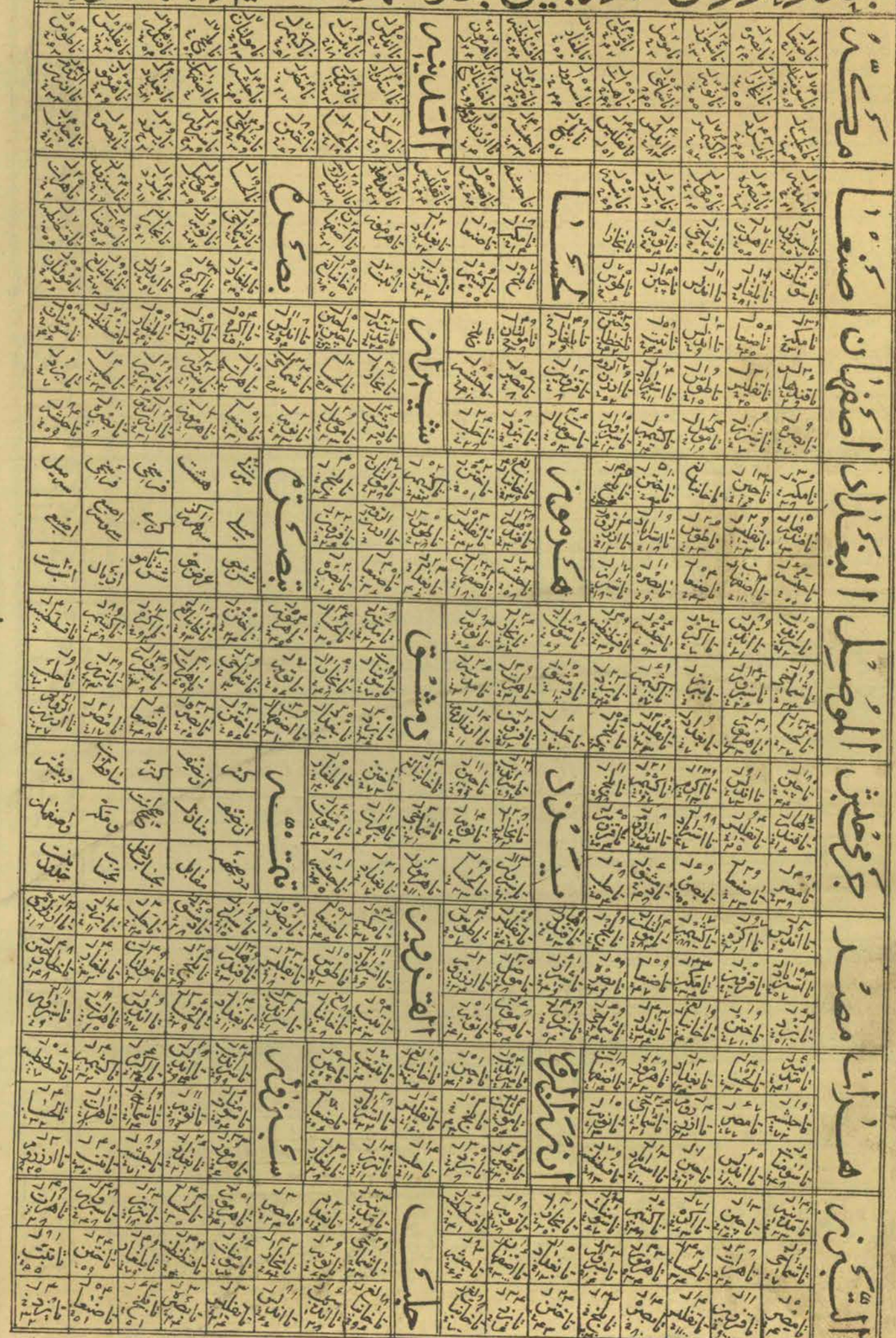

بقية الجدول الخامس والعشرين في معرفة مسافات ما بين البلاد المشهورة بالخط المستقيم من المنار الخ الفرسخ

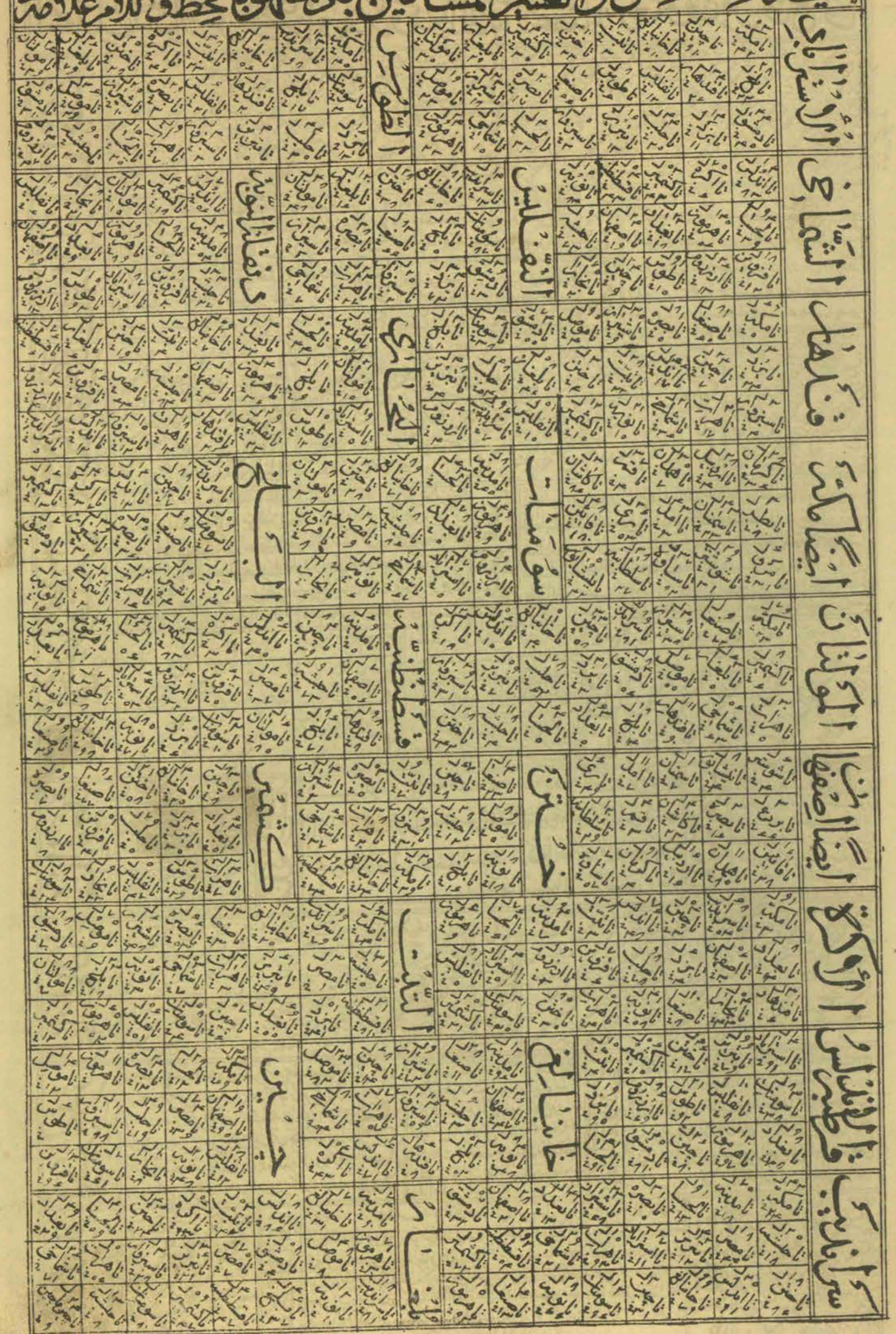

جدول سیت وششم در ادعیه سفر و ادویه که بر طرف میکند علت عضو ما را از او جاع و امراض یعنی از دردها و مرضها

الجدول السادس والعشرون في السفر الأبتدئ يدل على علل الأعضاء سريعا وفيه وغيره الآلام من الوجع في

بقيه الجدول السادس والعشرين في ادعية مصححة سريعة الأثر لعلل الأعضاء التي تجد في السفر غالبا

في الصداع

في الشقيقة

في الدوار

في الرعاف

في وجع الأذن

في الطنين

في وجع العين

في الرمد

في الماء النازل في العين

في الظلمة

في الحكة

في وجع الأسنان

في وجع اللثة

في الخفقان

في الغشي

في القلب

في وجع الكبد

في الاستسقاء

في اليرقان

في وجع الطحال

في وجع الكلى

في وجع المثانة

في وجع الأنثيين

في وجع الذكر

في القولنج

في وجع الظهر

في عرق النسا

في وجع الورك

في وجع الركبة

في وجع الساق

في النقرس

في وجع القدم

الجدول السابع والعشرون في معرفة اختلاجات الأعضاء من قول الصادق وفي الدانيال النبي

في اختلاج الشفة العليا اليمنى	في اختلاج الشفة العليا اليسرى	في اختلاج الشفة السفلى اليمنى	في اختلاج الشفة السفلى اليسرى	في اختلاج الذقن	في اختلاج الخد الأيمن	في اختلاج الخد الأيسر	في اختلاج الأنف
مراد حسن تمام مراد است و دلالت کند بر رسیدن شادی و طرب و غم و تازه شدن دوستی اگر کسی نگران باشد و بقول اکثر دال است بر عزت و بزرگی بقول حکما حکومت	دلیل است بر توسعه رزق و اسانی معیشت و باشرف و بلندیت و باعنیمت با فتن از سفر بقول حکما و رئیس و حکما روم گویند که طلب امری بزرگ خواهد رفت	مناسبت حسن ان موجب شهرت گردن و بینکی و یار رسیدن شرف و بلندی و عزت پس النار فول البلند شدن بر خلق					
نشانه فکر ناصواب است و ماخوری شود گاه ازان دلگیر شود و اسکندر زگوید شکی بوی روی کند و زود برطرف شود و یا بعضی نامد بعد از تنگ دستی و تر و حکما، روم گویند حزن بست بعد از ترس	از شنیدن خبری ناوقع شدن آن شاد گردد و ماخائب او در رسد و ماتوسعه معیشت یابد بعد از شکدستی حکما، روم گویند خبری نامد بعد از غم و اینی یابد بعد از خوف رسیدن	حسن میان و دلبر و نشان سرزدن عمل زشت است آن و باشیدن چرکی که ازان بخشم آید و بعضی گویند مگر وی یابد و حکما، روم گویند او بر سر چیزی که ازاو ترسناک باشد	دلیلست بر شادی چشم و روشنی و ماخبری میاید فرداست و بقول اسکندر خبر نیکست و بقول حکما بهره عظیم از مال و نیکنامی و خبر بسیار است				

جدول بیست و هشتم در دعاهای علتهای عضوها و نمازهای که وارد شده است از ائمه طاهرین ع

الجدول الثامن والعشرون في ادعية علل الأعضاء وصلواتها المنقولة عن الأئمة عليهم السلام

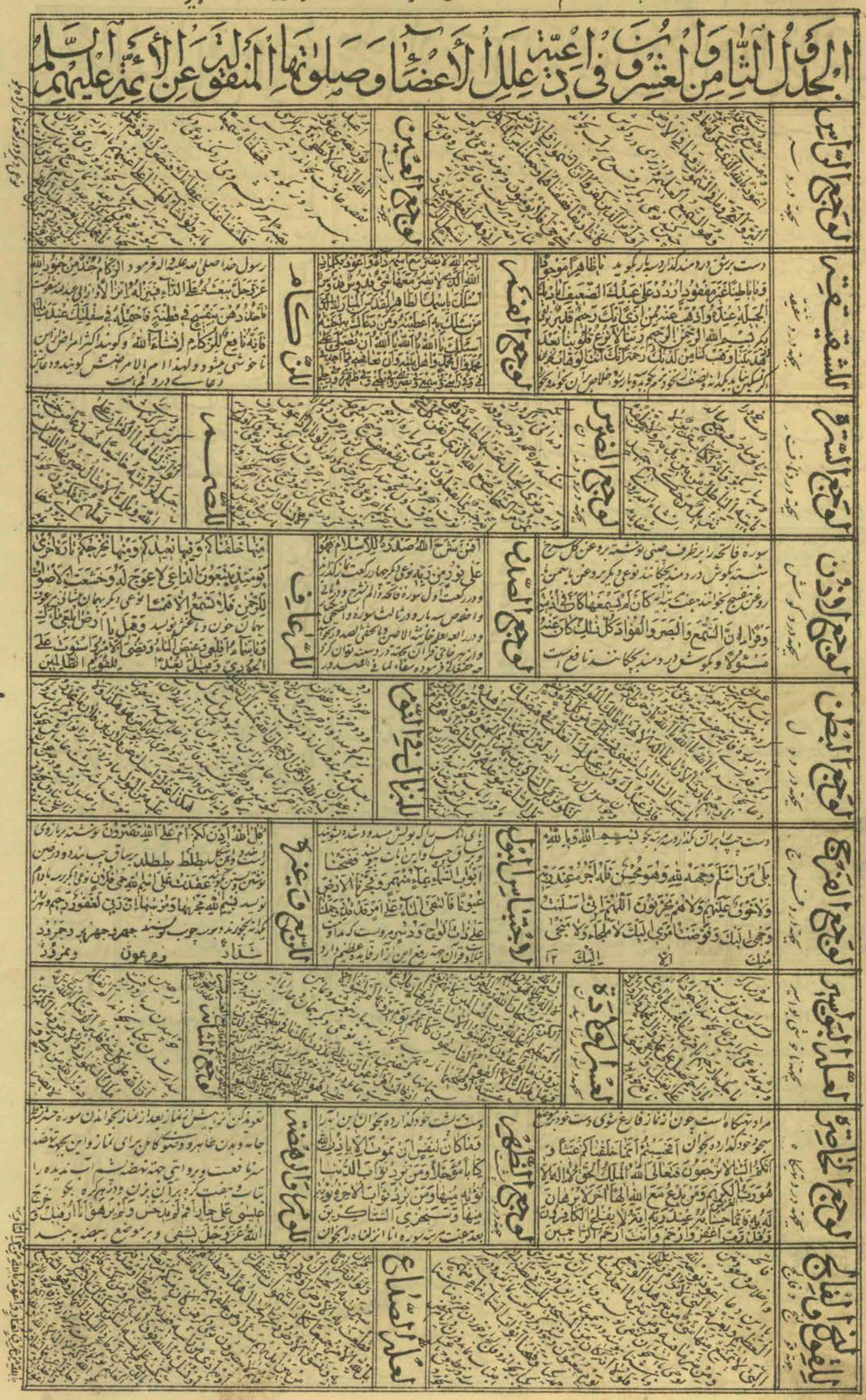

بقیه جدول بیست و هشتم در ادعیه و علتهای عضوها بطریقی که نقل شده است از ائمه طاهرین ع

الجدول الثامن والعشرون في ادعية علل الأعضاء المنقولة عن الأئمة عليهم السلام

جدول بیست و نهم در ادعیه متفرقه که مرویست از ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین

الجدول التاسع والعشرون في ادعية متفرقة مروية عن الأئمة المعصومين عليهم السلام

للشكل — دعاء للشكل

للغم — دعاء للغم

للحزن — دعاء للحزن

للهم والغم — دعاء للهم والغم

للوسوسة في الصلوة — دعاء للوسوسة في الصلوة

للوسوسة في الوضوء — دعاء للوسوسة في الوضوء

لضيق الصدر — دعاء لضيق الصدر

للعطاس — دعاء للعطاس

بقیه جدول بیست و نهم در ذکر نمازهائی که روایت شده از ائمه طاهرین صلوات الله علیهم

الجدول التاسع والعشرون في ذكر الصلوة المروية عن الأئمة عليهم السلام

صلوة كل يوم — صلوة ليلة الاول من الشهر — صلوة ليلة النصف من الشهر — صلوة ليلة السابع عشر — صلوة ليلة التاسع عشر — صلوة ليلة الحادي والعشرين — صلوة ليلة الثالث والعشرين — صلوة ليلة الرابع والعشرين — صلوة ليلة الخامس والعشرين — صلوة ليلة السابع والعشرين — صلوة ليلة الثامن والعشرين — صلوة ليلة التاسع والعشرين — صلوة ليلة الثلثين — صلوة يوم الاول من الشهر — صلوة يوم النصف من الشهر — صلوة يوم السابع عشر — صلوة يوم التاسع عشر — صلوة يوم الحادي والعشرين — صلوة يوم الثالث والعشرين — صلوة يوم الرابع والعشرين — صلوة يوم الخامس والعشرين — صلوة يوم السابع والعشرين — صلوة يوم الثامن والعشرين — صلوة يوم التاسع والعشرين — صلوة يوم الثلثين — صلوة الاستخارة — صلوة الاستسقاء — صلوة الخوف — صلوة الطلب — صلوة الكسوف — صلوة الزلزلة — صلوة الطلب — صلوة الحاجة — صلوة الشكر — صلوة التسبيح

الجدول الثلثون فی ذکر سلاطین الارض وطوائف الامم ومدة سلطنتهم من لدن آدم

ملوك الخابور

ملوك الكلدانيين

ملوك النبط

ملوك الفرس

ملوك الخانية

ملوك الجزائر

ملوك الفرنجية

ملوك الجرامقة

ملوك الجزيرة

ملوك الجزيرة

ملوك الجزير

الجدول الحادی والثلاثین فی ذکر تواریخ الخلفاء من الأمویة والعباسیة الغاصبین لحقوق الأئمة

معویه	مدرش صهره علیا العامریه ودمادرش میسون بنت محدل کلبیه وتولدش در سنه ثمش عشرین از هجرت بلندا والکرد چهره ابقر وبودو موسنی علامت زنجی داشت سد سال هشتاد وشاه بعد از پدر بولایت حکومت کرد بعد از قتل امیر المومنین رضی سخت بهم ساید شکم تخت بر از عدت شد ربیع الاول سال شصت وچهارم از هجرت بجهنم واصل شد در حوالی مصر	یزید بن معویه				
عبد الملک بن مروان		عبد الملک				
الولید بن عبد الملک		سلیمان بن عبد الملک				
عمر بن عبد العزیز		یزید بن عبد الملک				
هشام		الولید بن یزید				
یزید بن الولید الناقص		ابراهیم بن الولید				
مروان الحمار						
الثانی عشر من الخلفاء الامویة والعباسیة الغاصبین لحقوق الأئمة						
السفاح						
المنصور						
المهدی						
الهادی						
الرشید						
الامین						
المأمون						
المعتصم						
الواثق						
المتوکل						
المنتصر						

بقیة الجدول الحادی والثلاثین فی ذکر تواریخ بقیة الخلفاء من الأمویة والعباسیة الغاصبین لحقوق الأئمة

المستعین	احمد بن المعتصم است عم متصر که بعد از فوت متصر برادر زاده خود بخلافت قیام نمود در محرم سنه اثنین وخمسین ومائتین وبر اقلیم خلافت حکم راند ودت خلافتش او سه سال نه ماه ودر توال همان سال غرق وتقولی کشته شد مولدش سنه ثمان وعشرین ومائتین	المعتز باللہ				
المهتدی باللہ	محمد بن الواثق بن المعتصم است وبعد از متصر عم خودش بخلافت قیام نموده موصوف بتورع بود در دستور عمر بن عبد العزیز زمره مهتدا بهنگام موت که در دویم رجب سنه خمسین ومائتین فلک اوبازده ماه وهفده روز مولدش ثمان وعشرین ومائتین					
المعتمد علی اللہ						
المعتضد باللہ						
المکتفی باللہ	ابو محمد علی بن معتضد است که بعد از پدر خود دخل از مقدر بخلاف بضبط وتاخیرش مقدر جهته کنجاش امکانات مولدش سنه خمس وتسعین ومائتین مدت حلاش شش سال وشش ماه وبقولی پنجسال ونه ماه بود بعد از فوت او برادرش مقتدر بر نصب شد	المقتدر باللہ				
القاهر باللہ						
الراضی باللہ						
المتقی للہ	اول ابو القاسم عبد الله بن مقتفی بن معتضد است که بعد از خلع مقتفی پسر عم خود در شب ناهنجا سیکه از وزایر خلع وناپنا گردند در سر حیت دویم جمادی الاخر سنه اربع عشر وثلثمائه مولد است سنه اثنین وتسعین ومائتین وثانیا ابو الفضل بن المقتدر است که بعد از خلع مستکفی عزاده خود خلیفه شد تا هنگامیکه مغلوج گردیده وخود را خلع کرد ودر چهار شنبه ثالث عشر ذیقعده در سنه ثلث وستین وثلثمائه بود وده ماه بعد از ان فوت شده خلافتش هفت سال وچهار ماه وهشت روز مولدش در سنه احدی	المستکفی باللہ				
المطیع للہ						
القادر باللہ						
القائم بامر اللہ						
المقتدی بامر اللہ						
المستظهر باللہ						
المسترشد باللہ						
الراشد باللہ						
المقتفی لامر اللہ						
المستنجد باللہ						
المستضی بامر اللہ						
الناصر لدین اللہ						
الظاهر بامر اللہ						
المستنصر باللہ						
المستعصم باللہ	ابو احمد عبد الله المنصور مردی بود ضعیف الرای بعد از متصر خلافتش استمرار یافت تا سنه ست وخمسین وستمائه بعد از ان بر دست هلاکو کشته ودولت بنی عباس منقرض گردیده در پنجم محرم همان سال					

الجدول الثاني والثلاثين في ذكر ملائكة العلويين والسفليين وحصر المذاهب والملل

الملائكة

افضل از ملائکه سه نوعند که حلقه عرش هشت فرشته چهار صورت ثالث چهار صورت ثالث

الانبياء

الصحابة

التابعين

الصفاتية

المحدثون

الكلابية

الكرامية

الاشعرية

المعتزلة

الجبرية

القدرية

الخوارج

الروافض

الزيدية

الامامية

الجدول الثاني والثلاثين في ذكر المذاهب والأديان فيما بين الأدميين وغيرهم

الفلاسفة

الصابئين

الثنوية

الخرمية

الخوارج

الزيدية

الامامية

الكيسانية

الناووسية

الواقفية

الاسماعيلية

القرامطة

الباطنية

الغلاة

الاثنا عشرية

محمد حمدا ملأ المحافقين ... ما طلع الفجر من المطلعين ... للاحد الواحد من غير حد

اين له الاين و كيف دنين ... وقق عبدا و لها صاغرا ... للشرف الفائق من كل زين

و هو نظام الدر الفاخره ... يا لذهب النقد تبكي اللجين ... فاز لك الامر بنيل المرام

نظم سواد في بياض يعين ... اشرق من اوج افادا تبه ... شمس هدا قد اشبين

صار رياضا كرياض الجنان ... مذ نبعة منك جنى الجنتين ... فاز على ساعة من خاض فيه

جد له من نهر الكوثرين ... من شرب الغرفة من حوضه ... اتحفه الغنية من كل عين

تسلك العصمة ما من هدى ... يا لنبي المنتجب الوالدين ... نور له بين الثقلين الذي

رد بسبابته الشمس بين ... حق اخيه الرضي المرتضى ... من مع الكفر بيد وحنين

خير نجيبات نساء الزمن ... وابنتها جامعة الحسنين ... ثم بسطيه و شبليهما

ذي الحسنين الحسنين الهدى ... ثم بسجاد علي جرى ... صفحته الدمع من لهذين

ثم بتعواص بحار العلوم ... باقر ما الفائض كالها طلين ... دب و بالصادق وابن له

كاظمي الغيظ سميح اليدين ... ملتجي الخلق على الرضا ... قبته نيرة المشرقين

رب بحق النقي المتقى ... والنقي الغر من الغرين ... ثم بذي العسكر و المنتظر

حجتك القائم في الاعصرين ... صل على سيدنا المصطفى ... ثم على عترته المصطفين

هم فلك الفضل و هم شمسه ... ظلهم الفرق على الفرقدين ... خير جزاياتهم جميع الامم

جهنم و يقضا الشاتين ... منك الهي التمام الامور ... نلتمس المخلص من كل شين

راق بابوابك الالف ... طامحة الطرف مع المرفقين ... في طرق الغير بوصل الوجل

ارجلنا خاض الى الخاصرين ... ما نبي العبد بجمع الكتاب ... من خلل الفكرة او طرف عين

فاعف لنا يوم يقوم الحساب

واقف برضا برضا الوالدين

معروض رای اعتماد و مکنت بر ادوان دینی میدارد بعده اکمترین محمد رضا امامی خواتون آبادی مصنف این کتاب که چون وضع این کتاب بطرحی تازه و بخلاف وضع کتابهای دیگر است تا بر مردم آسان باشد پیدا کردن آنچه خواهند و بنا بر کمی بسیاری هر شرحی از شروح آن احتیاج بآن باشد که بعضی از خانهای جداولش کوچک و بعضی متوسط و بعضی بزرگ لهذا هر جدولی بطرحی علیحده شده و کلمها و شکلها از واقع شدن عنوان رنگین هم

رسیده است که در حسن منظر و قبول طبع نیز دخلی عظیم دارد و جدولها و اشکالش در غایت اشکال و غلط نکردنش از آن مشکلتر و امثال آن بدون جدول کشی و تقطیع لطفی ندارد فی الحقیقه مضامین فاخرت مثنیش لایق هر گونه زیب و زینت است و گویا از قلم تقدیر بدین هیئات بر جریده وجود مرقوم شده و السلام این معنی آنچنان نمایش کرد جنات الخلود است تا ده تاریخ شروع در تالیف نموده تاریخ اتمامش گفت یکسال بعد از آنست باغ عدن اتفاق افتاده

پس بقانون نوشتن این نسخه مبارکه و دوشش هر پیوقوف کج سلیقه که جدولش راست و اج و اج کشیده باشکلهای صفحه ارا بغیر دهد حیف است و

باعث تصدیع معنی این حقیر است که مدت پانزده ماه شب و روز در جمع و طراحی آن خونابه خورده ام و شرح و بسط هر چیز را بعد گنجایش قوسه خانه اش

گنجانیده ام و این آسان نیست بلکه بفضل جناب اقدس الهی و دستیاری رسول صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام میسر گردیده است

پس استدعای چهار مطلب از خدمت برادران که نظر بر این کتاب مینمایند دارم ۱ آنکه این فقیر لی بضاعت را بطلب مغفرت و دعای

خیر یاد نمایند ۲ آنچه بر سهو و خطای این عبد خاطی قلم عفو در کشند ۳ آنکه این نسخه مبارکه را بهر نا اهل نادان ندهند ۴ آنکه تا دام کاغذ

خوب و جدول کش صاحب سلیقه و اسباب آن از زر کار و مسطاره و قلم جدول و کاتب خوش نویس صحیح نویس تحصیل نکنند

میل بنویسانیدن این کتاب ننمایند و تغییر در وضع اسلوبش ندهند و روح مراد در قالب معذب نسازند پس هر که تغییر دهد

اشقاعی که از این کتاب بر دیرا و حلال نیست و مقید بقید لعنت خدا و رسولست قدوقف باتمام هذا الکتاب فی

یوم شنبه بجد هم شهر محرم الحرام سنه ۱۲۷۵

حرره علی اصغر نقرشی امیدی که عاجز تمام کند

در دار الخلافه طهران حسب الخواهش سلاله السادات العظام جناب آقا سید احمد خوانساری تحریر شد

۱۲۷۵